

Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos ir administracijos

Informacinis biuletenis

2025 m. gegužė - birželis Nr. 3 (33)

Pagarbiai
Šalčininkų rajono vicemeras
Valdemar Sliževski

Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos ir administracijos

Informacinis Biuletėnis

Gerbiami skaitytojai,

Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos ir administracijos Informacinio biuletėnio tikslas - pristatyti mūsų rajono aktualijas tokiose srityse kaip kultūra, socialinė veikla ir administraciniai klausimai. Šalčininkų rajono savivaldybės organizuojami renginiai ir iniciatyvos atspindi gyventojų poreikius. Šių klausimų išmanymas leidžia aktyviai dalyvauti rajono viešajame gyvenime. Todėl nuoširdžiai kviečiu susipažinti su dar vienu leidinio numeriu.

Šiame numeryje Jūsų dėmesiui interviu su Šalčininkų rajono meru Zdzislavu Palevičiumi. Jame aptarsime tokius klausimus kaip rajono finansinė padėtis, naujos investicijos, komunalinio ūkio infrastruktūros plėtra, rūpinimasis švietimo būkle ir sveikatos priežiūros gerinimas. Taip pat kalbamės apie savivaldybės pasiekimus ir planus kultūros ir istorijos įamžinimo srityje, pristatome bendradarbiavimą su privačiu sektoriumi ir situaciją žemės ūkyje.

Gegužės ir birželio mėnesiai – tai gryname ore vykstančių renginių startas. Ypatinga šilto sezono pradžia tapo festivalis „Daina prie Šalčios“. Kasmet šis renginys tampa savotiška vietos folkloro meno kolektyvų peržiūra, kurie meniškai pristato savo repertuarą publikai. Spalvingas koncertas leidžia grožėtis daugybe Šalčininkų krašto gyventojų talentų - nuo ikimokyklinukų iki senjorų. Ypatingo dėmesio nusipelno ir Gegužinė Eišiškėse. Pagal liaudies tradicijas, gegužės popietės buvo kupinos pasivaikščiojimų gamtos prieglobstyje, dainavimo ir susibūrimų. Šventė Eišiškėse yra iškalbingas šių papročių tęsinys, nes suburia vietos bendruomenę ir garantuoja puikias pramogas.

Džiaugsmingų įvykių buvo ir švietimo srityje. Dvi gimnazijos šventė jubiliejus. Butrimonių A. Krepšul gimnazija buvo pasveikinta 115-ojo jubiliejaus proga, o Baltosios Vokės E. Ožeškovo gimnazija atšventė 70-ąjį gimtadienį. Kiekviena švietimo įstaiga su dideliu entuziazmu siekė perteikti susirinkusiai auditorijai sukaupą patirtį. Nepaprasta šventė įvyko ir Eišiškių lopšelyje - darželyje „Žiburėlis“. Tėvai, vaikai, auklėtojos, administracija ir svečiai atvyko į 80-ąjį įstaigos veiklos gimtadienį. Renginio tema - pasakos.

Pastarieji mėnesiai taip pat atnešė reikšmingų laimėjimų konstruktyvių tarptautinių santykių plėtros srityje. Šalčininkų rajono savivaldybė ir Žnino apskritis (Lenkija) sustiprino bendradarbiavimą pasirašiusios ketinimų protokolą dėl bendros kultūrinės ir edukacinės veiklos su Liubostronio rūmais. Šalčininkų rajono meras Zdzislav Palevič taip pat susitiko su gausia Šventojo Kryžiaus vaivadijos delegacija. Savivaldybės apsikeitė kontaktais ir pateikė daugybę bendradarbiavimo pasiūlymų įvairiose srityse. Verta pabrėžti, kad partnerystė su Lenkijos savivaldybėmis atneša naudos mūsų bendruomenei: jaunimo mainus, edukacinius vizitus, paramą kultūrinėms iniciatyvoms.

Taigi šiame numeryje rasite daug įdomios informacijos apie tai, kas vyksta mūsų rajono bendruomenėje. Norėčiau padėkoti Skaitytojams už susidomėjimą rajono gyvenimu. Linkiu geros vasaros ir kviečiu dalyvauti artėjančiuose renginiuose!

INVESTUOJAME Į RAJONO ATEITĮ – POKALBIS SU ŠALČININKŲ RAJONO MERU ZDZISLAVU PALEVIČIUMI

Mere, kaip vertinate finansinę situaciją po praėjusių metų?

Galiu drąsiai teigti, kad praėjusius metus užbaigėme stabiliai ir su gerais rezultatais. Biudžeto pajamų planas įvykdytas 105,5 proc., tai reiškia, kad pajamos viršijo 70 mln. eurų. Išlaidos sudaro 69 mln. eurų, arba 97,4 proc. plano. Tai liudija apie atsakingą ir efektyvų viešųjų lėšų valdymą.

2024 m. buvo paruošiamieji naujai finansinei perspektyvai. Ar rajonas jau pasiruošęs?

Vienareikšmiškai taip. Nauja finansinė perspektyva numato investicinių projektų planavimo ir realizavimo galimybes iki 2030 metų. Savivaldybė paruošė 23 projektus infrastruktūros, švietimo, turizmo ir kitose

svarbiose srityse. Tai bus intensyvaus darbo ir naujų galimybių metas, norime pasinaudoti kiekviena iš jų.

Kokius darbus šiuo metu realizuoja savivaldybė? Kokie investiciniai projektai jau prasidėjo ir ką jie pakeis?

Pernai realizavome projektus už 26 mln. eurų. Didžiausią dalį, 14,2 mln. eurų, sudaro pradėtos įgyvendinti investicijos, tos, kurios jau realizuojamos ir jų rezultatai jau matomi.

Mūsų rajono ateitį matome ne tik apčiuopiamose investicijose, tokiose kaip keliai arba kita infrastruktūra, bet ir tose, kurios gerina gyvenimo kokybę. Viešosios erdvės, kultūros ir poilsio pasiūla – tai taip pat svarbu. Todėl džiaugiuosi, kad dalyvaudami programoje Interreg Lietuva - Lenkija vėl

įkvėpėme gyvybės Norviliškių piliai. Šio išskirtinio objekto patalpos bus įveiktos taip, kad jos tarnautų mūsų jaunimui ir gyventojams, o taip pat kviestų turistus atrasti regiono istoriją.

Lygiagrečiai skiriame dėmesį miesto erdvių želdinimui - Šalčininkai taps žalesni ir draugiškesni gyventojams. Gėlynu, žaliųjų erdvių ir poilsio vietų įrengimas - tai ne tik estetika, bet apčiuopiamas poveikis žmonių savijautai ir sveikatai.

Į kurias sritis investuojama daugiausia?

Komunalinis ūkis įsisavino 10 mln. eurų, statyba – 1,4 mln. eurų. Tai konkretūs veiksmai: statome, atnaujiname, investuojame į gyventojų komfortą.

Sutelkėme dėmesį į kelias sritis: vandentvarkos infrastruktūra, keliai, švietimas ir sveikatos apsauga. Vien tik keliams 2024 m. skyrėme 4 mln. eurų. Realizavome dalį valstybinės reikšmės kelio Nr. 176 Pirčiupiai - Jašiūnai rekonstrukcijos darbų. Trijose kelio atkarpose darbai baigti, kitose keturiose - vis dar vyksta. Nepaisant to, kelių būklė lieka rimta problema. Ypatingo dėmesio reikia valstybinės reikšmės keliams, jų būklė prastėja. Siekdami spręsti tokių ruožų remonto klausimus bendradarbiaujame su Susisiekimo ministerija ir atsakingomis institucijomis.

Valstybinės reikšmės kelių būklė kelia problemas. Kokių veiksmų imasi savivaldybė?

Tai tiesa. Daugelių kelių būklė neatitinka XXI amžiaus poreikių. Nelaukiame, nesėdime sudėję rankų – inicijuojame susitikimus su ministerijomis ir atsakingomis institucijomis. Siekdami pagerinti kelių infrastruktūrą dalyvavome susitikimuose su Susisiekimo ministerijos, bendrovių „Via Lietuva“ ir „Kelių priežiūra“ atstovais. 2024 m. įvyko 12 darbinių susitikimų dėl kelių būklės gerinimo, papildomai išsiųsti šeši bendrovei „Via Lietuva“ adresuoti raštai dėl valstybinės reikšmės kelių rekonstrukcijos. Taip pat glaudžiai bendradarbiaujame su Krašto apsaugos ministerija poligono kūrimo ir su juo susijusios kelių infrastruktūros srityse. Gyventojai turi

teisę į saugią ir patogią kelionę, o mes dėl to kovojame.

Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra - tai dar viena svarbi tema. Ką pavyko nuveikti?

Šioje srityje investavome apie 6 mln. eurų. Projektai buvo įgyvendinti Šalčininkuose, Eišiškėse, Dieveniškėse, Jašiūnuose, Zavišonyse. Todėl kokybiškas vanduo ir reikalavimus atitinkantis nuotekų tvarkymas tapo prieinamas didesniai namų ūkių ratui. Tai gerina gyventojų gyvenimo kokybę ir sveikatą, o taip pat atitinka ES standartus.

Daug diskutuojame, analizuojame palankias alternatyvas, nagrinėjame gyvenvietes ir jų reljefą, geografinę padėtį atsižvelgdami į vandentiekio ir nuotekų tvarkymo tinklų įrengimo galimybes. Daugelyje vietovių dėl komplikoto reljefo turėsime daugiau investuoti į tinklų įrengimą, negu buvome numatę pirminėje stadijoje, nes techniniai sprendimai yra gana sudėtingi. Į vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklus planuojame investuoti apie 8 mln. eurų.

Švietime kalbama apie Tūkstantmečio mokyklų programą. Kas už to slepiasi?

Tai pagrindinis mūsų projektas šioje srityje – investicijos pasiekė beveik 3 mln. eurų. Modernizuojame mokyklas, geriname ugdymo sąlygas, investuojame į edukacinę infrastruktūrą.

Atnaujinant mokyklų infrastruktūrą daug dėmesio skiriama gamtos, technologijų, in-

formatikos dirbtuvių modernizavimui, o taip pat ergonomiškų baldų ir aukštos kokybės apšvietimo įrengimui. Siekiant didinti mokyklos efektyvumą, mokinių įtrauktį ir galimybę naudotis skaitmeniniais išteklių, perkamos interaktyvios lentos, kompiuteriai ir kita moderni įranga. Taip pat atnaujinamos kūrybiškumą ir saviraišką skatinančios erdvės - aktų salės, choreografijos kabinetai, įrengiamos poilsio zonos. Švietimas - tai investicija į ateitį, todėl veikiamė kompleksiskai - 74 statybos projektai, mokyklų, darželių, socialinio būsto renovacija.

Kas naujo sveikatos apsaugos srityje?

Tai taip pat buvo svarbi praėjusių metų tema. Sveikatos priežiūros srityje pradėjome įgyvendinti net keturis projektus, o šiuo metu svarstomi dar du projektai, rengiamos jų koncepcijos. Į medicinos infrastruktūros gerinimą jau investavome apie 3,3 mln. eurų. Atnaujinome ambulatorijas, įsigijome modernią įrangą. Vieno iš projektų tikslas - pagerinti ambulatorinių slaugos paslaugų, teikiamų namuose, kokybę ir prieinamumą - tai apima vadinamųjų mobiliųjų komandų, kurių paslaugomis naudojasi vis daugiau gyventojų, aprūpinimą ir profesionalų parengimą. Tuo pačiu metu imamės veiksmų, kad pritrauktume naujų specialistų. Neturint personalo, gydymo nėra – viskas paprasta.

Šalčininkų rajonas gyvas kultūra ir istorija. Ką pavyko pasiekti šioje srityje?

Metai buvo turtingi kultūros renginių, o

kartu ir investicijų. Atnaujinome Paulavos respublikos ledainę, Švedų koplyčią Dieveniškėse, pradėjome darbus Vilkiškių dvare. Tai mūsų paveldas - ne tik puoselėjame istoriją, bet ir vystome rajono turizmo potencialą.

Ūkininkai taip pat neliko nuošalyje.

Tikrai ne. Mūsų žemdirbius pasiekė apie 17 mln. eurų ES parama. Svarbu tai, kad išaugo aktyvių ūkininkų skaičius, šiuo metu jų yra 1119, tai yra 51 daugiau negu prieš metus. Tai rodo, kad kaimas ne traukiasi, o vystosi. Ir kad jį verta remti.

Geopolitinė pastarųjų metų situacija nepalanki privačioms investicijoms. Kaip reaguoja savivaldybė?

Tai sunkūs laikai, tačiau nestovime vietoje. Kalbamės su verslininkais, ieškome partnerių, remiame vietos verslą. Privačios investicijos taip pat svarbios, todėl esame atviri partnerystei ir kuriame palankias sąlygas.

Kokie Jūsų trys prioritetais artimiausiems metams?

Visų pirma, kelių srities investicijų tęsinys ir susisiekimo gerinimas. Antra, viešosios infrastruktūros plėtra – vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklai, švietimas. Trečia, efektyvus pasiruošimas naujam ES finansiniam laikotarpiui, siekiant užtikrinti gyventojams dinamišką rajono plėtrą ateinančiais metais.

Dėkoju už pokalbį.

POLITIKAI PRIĖMĖ RAJONO BENDRUOMENEI SVARBIUS SPRENDIMUS

Gegužės 28 d. Šalčininkų rajono savivaldybės taryba svarstė ir priėmė sprendimus, aktualius savivaldybės darbo organizavimui ir vietos bendruomenei. Visi sprendimų projektai svarstyti komitetų ir frakcijų posėdžiuose.

Posėdžio pradžioje Šalčininkų rajono politikai patvirtino Šalčininkų rajono savivaldybės 2024 metų ataskaitų rinkinį, kurį sudaro savivaldybės veiklos ataskaita, finansinių ataskaitų rinkinys ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinys. Parengtame dokumente pristatyta Šalčininkų rajono savivaldybės mero ir tarybos veikla, biudžeto vykdymas, statybos ir komunalinio ūkio darbai, žemės ūkis, sveikatos apsauga ir socialinė parama, ekstremalių situacijų valdymas ir civilinė sauga, turto valdymas, jaunimo, investicijų, švietimo ir kitų veiklos sričių apžvalga, o taip pat savivaldybės administracijos ir pavaldžių įmonių 2024 metų veiklos rezultatai. Teikdamas ataskaitą meras Zdzisław Palevič pristatė pagrindinius veiklos aspektus.

- Svarbiausias mūsų tikslas – nuosekli ir įvairiapusė rajono raida, sėkmingai įgyvendintos programos ir projektai ženkliai prisideda prie bendros gerovės kūrimo. Mums rūpi, kad kiekvienas gyventojas galėtų naudotis gera infrastruktūra, gautų kokybiškas viešąsias paslaugas ir džiaugtųsi kultūra. Žvelgiant į praėjusius metus galima sakyti, kad tai buvo geri metai. Bendra investicijų į įvairius sektorius suma siekia apie 26 mln. eurų, - kalbėjo meras Zdzisław Palevič teigdamas, jog bendras Šalčininkų rajono savivaldybės tarybos ir administracijos darbas atneša gerų rezultatų, kurie gerina gyvenimo kokybę Šalčininkų rajone ir prisideda prie rajono raidos.

TURTO VALDYMAS

Siekiant sklandžiai organizuoti savivaldybės ir pavaldžių įstaigų veiklą, politikai patvirtino sprendimus, kuriais perduodamas turtas valdyti, naudoti ir disponuoti juo patikėjimo teise. Savivaldybės taryba taip pat sutiko perimti savivaldybės nuosavybėn savarankiškai funkcijai vykdyti inžinerinius tinklus: vandentiekio tinklus Nepriklausomybės g. (Šalčininkai) ir nuotekų šalinimo tinklus Naujojoje g. (Šalčininkai).

LĖŠŲ SKYRIMAS RELIGINĖMS BENDRUOMENĖMS

Iš Religinių bendrijų rėmimo programai numatyta 2025 m. asignavimų savivaldybės biudžeto lėšos skirtos:

- Šalčininkų Šv. Apaštalo Petro parapijai - 2 880 Eur (jaunimo piligriminei kelionei į Italiją (Romą);
- Dieveniškų Švč. Mergelės Marijos Rožančinės parapijai - 12 000 Eur (bažnyčios komplekso stogui dažyti);
- Šalčininkų stačiatikių Šv. Tichono parapijai - 2 000 Eur (cerkvės įėjimo durims įrengti);
- Butrimonių Šv. Arkangelo Mykolo parapijai - 3 000 Eur (bažnyčios grindų dangai dažyti);
- Pabarės Švč. Marijos Ėmimo į dangų parapijai - 3 000 Eur (bažnyčios šviestuvams pakeisti).

Šįkart religinėms bendruomenėms skirta 22 880 Eur.

PATIKSLINTAS BIUDŽETAS IR STRATEGINIS PLANAS

Tarybos sprendimu patikslinti Šalčininkų rajono savivaldybės 2025 m. biudžeto pajamų ir išlaidų planai, o taip pat pakeistas Šalčininkų rajono savivaldybės 2025 - 2027 m. strateginis veiklos planas išdėsius jį nauja redakcija.

PROJEKTO ĮGYVENDINIMAS

Šalčininkų rajono savivaldybės taryba pritarė projekto „Priemonių, skatinančių kūrybinių industrijų plėtrą Vilniaus regione, įgyvendinimas“ įgyvendinimui kartu su Vilniaus ir Švenčionių rajonų savivaldybių administracijomis. Tikimasi gauti finansavimą pagal regioninę pažangos priemonę „Paskatinti regionų, funkcinių zonų, savivaldybių ir miestų ekonominį augimą pasitelkiant jų turimus išteklius“. Gavus finansavimą planuojama kurti kūrybines erdves ir gerinti viešąsias paslaugas smulkiajam ir vidutiniam verslui, o taip pat jį skatinti.

MERO FONDAS

Patvirtinta Šalčininkų rajono savivaldybės mero fondo lėšų panaudojimo 2024 metais ataskaita. Iš viso panaudota 14 800 Eur: išlaidos atminimo dovanoms, suvenyrams, gėlėms, sveikinimo raštams, savivaldybei

SAVIVALDYBĖ

ir valstybei nusipelnusių asmenų jubiliejų, švenčių, kitų apdovanojimų sudaro 3 000 Eur, dalyvavimui labdaros, kultūros, sporto ir kituose renginiuose panaudota 11 800 Eur.

ŠVIETIMAS

Švietimo ir sporto, o taip pat Biudžeto ir finansų skyriai, ruošdamiesi ateinantiems mokslo metams, apskaičiavo Šalčininkų rajono savivaldybės bendrojo ugdymo moky-

klų mokinių skaičių kiekvienos klasės srute ir klasių skaičių kiekvienos klasės srute, mokinių, ugdomų pagal priešmokyklinio ugdymo programą, skaičių ir priešmokyklinio ugdymo grupių skaičių 2025-2026 mokslo metais. Švietimo ir sporto skyriaus vedėjos Reginos Markevič teigimu, ateinančiais mokslo metais planuojamos 25 ikimokyklinio-priešmokyklinio ugdymo grupės (265 vaikai), pirmų klasių – 18 (186 vaikai) komplektų. Iš viso 232 klasių komplektai (3101 vaiku). Baltosios Vokės E. Ožeškovo ir „Šilo“ gimnazijų III-IV G klasės vykdys ben-

drą ugdymo planą. Toku pačiu principu dirbs Dieveniškų A. Mickevičiaus ir „Ryto“ gimnazijos. Turgelių P. K. Bžostovskio gimnazijoje 11 klasė nekomplektuojama.

2025-2026 m.m. Šalčininkų rajono savivaldybės bendrojo ugdymo įstaigose planuojama 15 nepilnų klasių komplektų (be Šalčininkų mokyklos-daugiafunkcio centro) ir penkios nepilnos ikimokyklinio-priešmokyklinio ugdymo grupės. Valstybei nefinansuojant nepilnų klasių ir grupių komplektų sudarymą, išlaidas padengs Šalčininkų rajono savivaldybė.

PABARĖS GRAŽINIMO AKCIJA: ŽYDI GĖLĖS, O AŽUOLAS JAU DAIROSI Į DANGŲ

Balandžio 25 d. Pabarėje tvyrojo ne tik pavasarinis oras, bet ir darbų šurmuly. Seniūnas Miroslav Balinski pakvietė Savivaldybės administracijos darbuotojus prisidėti prie aplinkos gražinimo akcijos - ir kvietimas buvo priimtas.

Į talką taip pat atvyko meras Zdzislaw Palevič ir administracijos direktorius Gžegož Jurgio. Visi rimtai kibo į darbus. Prie Pabarės bažnyčios įvyko simbolinė, bet labai prasminga ceremonija: meras Zdzislaw Palevič kartu su Pabarės parapijos klebonu Juzefu Aškelovičiumi pasodino ažuolą. Tikimės, kad šis naujokas bus ne mažiau įspūdingas už savo čia jau augančius brolius - storus, tvirtus ir ramiai stebinčius pasaulį.

Be ažuolo akcijos metu prie seniūnijos pastato pasodinta ir sidabrinė eglė - tikra kaimo puošmena ateinantiems metams. Nauji gėlių ir krūmų sodinukai irgi rado savo vietas, tad Pabarė jau dabar atrodo lyg nuplauta po gero lietaus – graži ir atsinaujinusi.

- Nuostabu matyti, kaip bendras darbas vienija žmones ir atneša taip reikalingus pokyčius. Tokie prasmingi veiksmai palieka žymę ne tik gamtoje, bet ir mūsų širdyse, –

sakė meras Zdzislaw Palevič.

Akcija ne tik papuošė kaimą, bet ir dar kartą priminė, jog susivienijus dėl bendro tikslo net ir didžiausi darbai tampa malonumu, žiūrint į naujai pasodintus augalus, kyla paprasta mintis: ateitis čia žaliuoja.

www.salcininkai.lt

LIETUVOS TRĖMIMŲ ISTORIJA: GEDULO IR VILTIES DIENOS MINĖJIMAS

Birželio 13 - 14 d., minint Gedulo ir vilties dieną, Eišiškėse ir Šalčininkuose surengti iškilmingi minėjimai, skirti sovietinio teroro aukoms - tremtiniam ir politiniams kaliniams - paminėti.

Birželio 13 d. Eišiškių bendruomenė rinkosi prie kryžiaus Rodūnės gatvėje. Iš šios vietos 1941 metų birželį pajudėjo sunkvežimiai, kuriais sudaužytos šeimos, sulaužyti likimai, sutryptas žmogiškumas. Atvykę į niekur mūsų tautiečiai turėjo išgyventi atšiauriomis sąlygomis. Dalis neišgyveno, negrįžo ir daugiau niekada nepamatė nei artimųjų, nei savo namų.

Vicemerar Valdemar Sliževski taip pat priminė susirinkusiems, jog 1941 – 1952 m. į Sibirą buvo ištremta apie 132 tūkst. Lietuvos gyventojų, iš Vilniaus krašto išvežta apie 4,5 tūkst. gyventojų. Sovietų pareigūnų dokumentuose užfiksuota, jog represijos turėjo paliesti Šalčininkų, Eišiškių, Jašiūnų, Turgelių, Dieveniškų gyventojus. Eišiškėse labai skausmingi buvo 1950 metai, kai buvo ištremtos 32 šeimos (139 asmenys), iš Šalčininkų – 16 šeimų (84 asmenys). Deja, bet tremtis vijosi Armijos Krajevovs ir generolo Anderso karių, kurie pokario metais buvo laikomi „nepatikimais nacionalistais“. 1951 m. ištremti planuota 105 eišiškiečių šeimas. Tikslus ištremtųjų skaičius nežinomas.

Birželio 14-ąją, Gedulo ir vilties dieną, Šalčininkuose vyko jautrus ir prasmingas minėjimas, skirtas prisiminti sovietinio tero-

ro aukas – tremtinius ir politinius kalinius. Prie Šalčininkų kultūros centro susirinko bendruomenės nariai, moksleiviai, valdžios atstovai ir buvę tremtiniai.

Į susirinkusius kreipėsi Šalčininkų rajono vicemerar Valdemar Sliževski, pabrėžęs, kad ši diena – ne tik liūdesio, bet ir stiprybės liudijimas.

- Turime prisiminti, kad tremtis buvo ne tik fizinis žmonių išvežimas, bet ir mėginimas sunaikinti tautos dvasią. Būtent todėl šiandien čia esame – kad įprasmintume jų kančią ir parodytume, kad nei atmintis, nei viltis nesunaikinamos. Ačiū Jums už atminties puoselėjimą. Ir ne tik už šią dieną, bet ir už visus metus – atmintis ir istorija, tai mūsų visų bendras reikalas. Linkiu, kad tremtinių stiprybė būtų mūsų visų stiprybė. Amžina pagarba tremtiniam, – kalbėjo vicemerar.

Šalčininkų Lietuvos tūkstantmečio gimnazijos direktorius Vidmantas Žilius kvietė jaunimą gilintis į Lietuvos istoriją ir puoselėti istorinę atmintį:

- Tremtis – tai ne tik vadovėlių puslapiai. Tai – žmonių likimai. Tų, kurių gyvenimai buvo perlaužti, bet nepalaužti. Mes privalome juos prisiminti, kad istorija nepasikartotų, - sakė Vidmantas Žilius.

Ypatingai sukrečianti buvo Onutės Jaraščiuokienės kalba apie jos išgyvenimus Krasnojarsko srityje. Buvusi tremtinė akcentavo, kad be gerų žmonių pagalbos daugelis nebūtų ištvėrę.

- Alkis buvo mūsų nuolatinis palydovas. Tik gerų žmonių pagalba išgyvenome šį pragarą. Buvo žmonių, kurie tyliai padėjo, rizikuodami savimi. Be jų nebūtume išgyvenę. Tai buvo žmogiškumas, kuris išgelbėjo ne tik kūną, bet ir sielą, – dalijosi tremtinė.

Po liudijimų vyko iškilminga akcija „Ištark, išgirk, išsaugok“, kurios metu buvo skaitomos Šalčios krašto tremtinių ir politinių kalinių pavardės. Tyla, kiekvieną vardą lydintis varpo dūžis – tai pagarbos ženklas tiems, kurie buvo ištremti ne dėl kaltės, o dėl tautybės, tikėjimo ar laisvės troškimo.

Vėliau susirinkusieji dalyvavo Šv. Mišiose Šalčininkų bažnyčioje, o minėjimo pabaigoje – pagerbimo ceremonijoje prie koplytstulpio Šalčininkų kapinėse. Buvo padėti vainikai, uždegtos atminimo žvakės – šviesos ženklas už tamsiausius istorijos puslapius.

Gedulo ir vilties diena Šalčininkuose dar kartą priminė – istorija gyva tiek, kiek mes ją saugome. O viltis – ten, kur prisimename.

NAUJAS BENDRADARBIAVIMO ETAPAS: ŠALČININKAI IR ŽNINAS SUVIENIJA JĖGAS

Tai dar vienas žingsnis stiprinant kultūrinius, istorinius ir edukacinius ryšius regionų, kuriuos, nepaisant geografinės padėties, jungia bendra istorija. Dokumente numatyti susitarimai dėl patirties mainų, bendrų kultūrinių projektų organizavimo, edukacinių iniciatyvų palaikymo bei tarpusavio pagarbos ir draugystės idėjų skatinimo.

- Tikiu, kad šio ketinimų protokolo pasirašymas taps ilgalaikio ir vaisingo bendradarbiavimo pagrindu, kuris atneš naudą abiem pusėms bei tarptautinei bendruomenei, – sakė meras Zdzisław Palevič.

Šalčininkų ir Žnino bendros praeities simboliu galima laikyti brolius Sniadeckius – Janą ir Jędrzejų – iškilus mokslininkus, gimusius Žnине, bet susijusius ir su Jašiūnais, kur stovi Balinskių (Sniadeckių) rūmai, šiandien veikiantys kaip kultūros centras. Būtent ten švietimo ir mokslo idėjos susiliejo su romantizmu ir lenkų kultūra Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės žemėse.

Šalčininkų ir Žnino bendradarbiavimas – tai ne tik sentimentalus žvilgsnis į bendrą istoriją,

Šalčininkų rajono savivaldybė ir Lenkijos Žnino apskritis stiprina bendradarbiavimą. Š. m. birželio 6 d. Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič ir Žnino apskrityje (Lenkija) esančių Lubostronio rūmų direktorė Aleksandra Nowakowska pasirašė ketinimų protokolą dėl dviejų institucijų bendradarbiavimo.

bet ir konkretūs veiksmai: jaunimo mainai, edukaciniai projektai, bendri kultūriniai renginiai ir paveldosaugos sklaida. Trumpai tariant: praeitis įkvepia ateitį, o Sniadecki vėl vienija žmones – šįkart savivaldos atstovus ir vietos bendruomenes abiejose sienos pusėse.

Vizito metu Žnino apskrityje merą lydėjo Šalčininkų Jano Sniadeckio gimnazijos mokiniai, pakviesti į Lenkiją apskrities valdžios iniciatyva. Jaunimas kartu su mokytojais susitiko su Žnino brolių Sniadeckių gimnazijos bendruomene, taip pat dalyvavo įvairiose ekskursijose po miestą ir jo apylinkes.

ŠVENTOJO KRYŽIAUS VAIVADIJOS DELEGACIJOS VIEŠNAGĖ ŠALČININKUOSE

Birželio 11 d. meras Zdzisław Palevič susitiko su gausia Šventojo Kryžiaus vaivadijos delegacija, kuriai vadovavo Chęciny miesto burmistras, Švento Kryžiaus regiono miestų ir savivaldybių sąjungos prezidentas Robert Jaworski.

Kartu su juo į Lietuvą atvyko vaivadijos miestų ir savivaldybių sąjungos nariai - burmistrai, viršaičiai, seniūnai. Šio vizito tikslas – edukacinė pažintis su Lietuvos savivaldos sistema, su įvairių administracijos lygių bendradarbiavimo me-

chanizmais, nevyriausybinių organizacijų vaidmeniu viešajame gyvenime, efektyvaus socialinio dialogo pavyzdžiais.

Susitikimo pradžioje vicemeras Valdemar Sliževski supažindino svečius su rajono situacija, apžvelgė svarbiausias veiklos kryptis,

biudžeto paskirstymą, plėtrą, prioritetus ir tarptautinį bendradarbiavimą. Savo ruožtu meras Zdzisław Palevič atsakė į svečių klausimus apie atliekų tvarkymo sistemos įgyvendinimą, vandentvarkos projektų realizavimą, švietimo organizavimą daugiakultūriame rajone, ES struktūrinių fondų lėšų pritraukimą ir sėkmingą realizavimą atnaujinant įvairius objektus, daugiabučių renovacijos kelią, seniūnijų veiklą, kultūros srities rėmimo svarbą, religinių bendruomenių palaikymą ir Lietuvos savivaldybių asociacijos veiklą.

Susitikimas baigėsi konstruktyviomis išvalgomis ir abipusiu supratimu apie skirtingus savivaldos valdymo modelius Lenkijoje ir Lietuvoje, jų privalumus ir trūkumus.

APIE ŪKININKŲ PROBLEMAS – SU LR SEIMO NARIU JAROSLAVU NARKEVIČIUMI

Gegužės 14 d. rajono ūkininkai susitiko su LR Seimo nariu Jaroslavu Narkevičiumi. Susitikimo metu kalbėta apie situaciją Šalčininkų rajono žemės ūkyje, ūkininkų problemas, ūkių konkurencingumo išlaikymą, melioracijos darbų būtinumą, tiesiogines išmokas, pasėlių draudimą ir pan.

Pasitarime dalyvavo Šalčininkų rajono vicemeraras Josif Rybak, Žemės ūkio skyriaus vedėjas Stanislavas Lebedis, Šalčininkų rajono žemdirbių asociacijos pirmininkas Andžej Kulevičius, asociacijos tarybos nariai ir stambesni ūkininkai.

Susitikimo pradžioje Šalčininkų rajono žemdirbių asociacijos pirmininkas Andžej Kulevičius apžvelgė bendrą žemės ūkio situaciją ir nuogaštavo, kad rajono ūkininkai dirba nederlingose žemėse, kuriose valstybės mastu nerealizuojamos žemės nukalkinimo programos, todėl atsiranda būtinybė daugiau investuoti į trąšas. Savo ruožtu kylančios degalų, elektros energijos, trąšų kainos ir nedidėjančios produkcijos kainos kelia labai didelius iššūkius. Tai turi įtaką ūkių gyvybingumo ir konkurencingumo išlaikymui. Be to, ūkininkas pastebėjo, jog didesnis dėmesys turėtų būti skirtas ir melioracijos programai, siekiant išvengti laukų užpelkėjimo.

Jam pritarė ir ūkininkai Ana Dudinska ir Genrik Kolendo. Jie išskėlė socialinio draudimo mokesčių, dėl kurių žemdirbiai praranda stažo metus senatvės pensijai gauti, nepaisant to, kad sumokėjo įmokas, problemą. Dar vienas skaudulys - „Energijos skirstymo operatoriaus“ laukuose atliekami

darbai, kurie trukdo laiku pasėti ir prižiūrėti pasėlius, o taip pat ir kenkia jiems. Ūkininkai apgailestavo, kad kol kas nepavyko susitarti dėl lankstesnės elektros energijos infrastruktūros priežiūros.

LR Seimo narys Jaroslav Narkevič pastebėjo, jog rajono žemės ūkiai atrodo tikrai solidžiai.

- Važiudamas po rajoną matau išpuoselėtus laukus ir auginamas kultūras. Labai džiugina, kad rajone nepastebėjau apleistų

plotų. Tai darbštumo ir ūkiškumo ženklas. Šiandien norėjau išgirsti Jūsų problemas, kad galėčiau nuspręsti, kokių veiksmų turėčiau imtis. Mano tikslas ir prioritetas - atstovauti Jūsų interesams, - kalbėjo Jaroslav Narkevič.

Susitikimo metu taip pat svarstyta galimybė Šalčininkų rajono ūkininkams susitikti su žemės ūkio ministru Ignu Hofmanu, viceministrais ir ministru pirmininku Gintautu Palucku.

DIDĖJA FINANSAVIMAS VIETOS BENDRUOMENIŲ INICIATYVOMS

Nevyriausybines organizacijos nesiekia pelno, jos siekia stiprinti visuomenę ir savo iniciatyvomis spręsti socialines problemas. Neįmanoma paskaiciuoti, kiek kainuoja bendraminčių susibūrimas ir bendruomenės gerovei įgyvendinti sumanymai.

Ar žinote, kad Šalčininkų rajono gyventojai keliauja po Lietuvą, organizuoja bendruomenių renginius, sportuoja, įrengia laisvalaikio praleidimui skirtą infrastruktūrą, ugdo jaunimo kompetencijas, rūpinasi žmonėmis su negalia ir pan.? Kiekviena nevyriausybines organizacijos iniciatyva pritraukia ir kitus socialinius partnerius – švietimo ir kultūros įstaigas, verslininkus, dvasininkus, sportininkus ir kt. Jų veiklą palaiko Šalčininkų rajono savivaldybė.

Šalčininkų rajono savivaldybė nuolat remia nevyriausybines organizacijas ir skiria finansavimą jų iniciatyvoms įgyvendinti.

Biudžete kasmet didinami Nevyriausybinių organizacijų rėmimo programai numatyti asignavimai. Nuo 2020 m. paramos suma padidinta dukart. Finansavimas skiriamas atsižvelgiant į didėjantį nevyriausybinių organizacijų aktyvumą. Pavyzdžiui, 2020 m. finansavimas skirtas 21 projektui, 2021 m. – 26 projektams įgyvendinti, 2022 m. – 45, 2023 m. – 35, 2024 m. savivaldybės parama skirta 40 iniciatyvų.

- Savarankiškos ir aktyvios bendruomenės - tai didžiulis pasiekimas. Nelengva išjudinti žmones, tačiau visos pastangos atsiperka. Svarbiausia, kad bendraminčiai susiranda

venas kitą, o bendri sumanymai giliai įleidžia šaknis. Susitikimai, renginiai, kelionės, darbai - tai skatina ryšius ir kuria pridėtinę vertę, mažina socialinę atskirtį, - pasakoja jaunimo reikalų koordinatorė Justyna Balion.

Bendri nevyriausybinių organizacijų ir Šalčininkų rajono savivaldybės darbai nelieka nepastebėti, nes jų naudą jaučia ne vien organizacijų nariai. Pavyzdžiui, praėjusių metų rudenį Butrimonių bendruomenės centras gavo Žemės ūkio ministerijos finansavimą projektui „Lauko tinklinio ir treniruoklių aikštelės įrengimas Jančiūnų kaime“, prie jo įgyvendinimo prisidėjo ir Šalčininkų rajono

savivaldybė. Tai puikus iniciatyvumo ir partnerystės pavyzdys, kurio rezultatas - viso kaimo gyventojų aktyviam laisvalaikiui skirta infrastruktūra.

Kitas pavyzdys - Poškonių bendruomenės centro iniciatyva pasveikinti seniūnijos senjorus Pagyvenusių žmonių dienos proga (žr. pagrindinę nuotrauką). Prieš keletą metų ši iniciatyva kilo iš poreikio skirti dėmesį senjorams, padėkoti už gyvenimišką išmintį.

Vietos gyventojų ryšius stiprina ir bendros kelionės. Plėsti savo akiratį renkasi Šalčininkų lenkų trečiojo amžiaus universiteto nariai. Savivaldybės paramos lėšomis jie jau ne kartą surengė ne tik pažintines keliones po Lietuvą, bet ir parodė, jog amžius tikrai netrukdo domėtis naujovėmis, būti aktyviems

ir naudingiems.

Kalėdų Senelio staigmenos Pabarėje, Eišiškėse ar Akmenynėje - taip pat bendruomenės iniciatyvos, peraugusios į kalėdinės nuotakos kūrimą gyvenvietėse.

Taip pat džiugu, kad į savivaldybės paramą pretenduoja ir gauna pagyvenusių žmonių, žmonių su negalia organizacijos, religinės bendruomenės.

Tai tik keli Šalčininkų rajono savivaldybės remiamų bendruomenių iniciatyvų, kurios atstovauja gyventojų interesams, ieško ir pritraukia socialinių partnerių, vykdo ilgalaikius projektus ir atveria duris į platesnį bendradarbiavimą, pavyzdžiai. Džiugu, kad vietos gyventojų sumanymai perauga į tradicines šventes ir jungia kartas.

BENDRUOMENĖ

2025 m. pirmąjį pusmetį finansavimas iš Šalčininkų rajono savivaldybės nevyriausybinų organizacijų rėmimo programos nevyriausybinėms organizacijoms skirta 27 500 Eur, planuojami skelbti dar du kvietimai teikti iniciatyvų paraiškas.

Savivalda ir bendruomenės – neatsiejami, todėl Šalčininkų rajono savivaldybė siekia artimo ryšio su bendruomenėmis, o palaikydama jų iniciatyvas skatina socialinį aktyvumą ir gyventojų gyvenimo kokybės gerinimą.

www.salcininkai.lt

TABARIŠKIŲ BENDRUOMENĖ: JAUKESNĖ BAŽNYČIOS APLINKA

Tabariškių bendruomenė garsėja įvairių iniciatyvų įgyvendinimu: renginiai A. Krepšul muziejuje, vaikų stovyklos, kalėdiniai ir velykiniai susitikimai, edukacijos. Vietos gyventojų sumanymai - neišsemiami. Šįkart gyventojai gausiai rinkosi prie visų lankomos vietos bažnyčios.

Tabariškių kaimo bendruomenės nariai susibūrė gražiai iniciatyvai – sutvarkyti ir papuošti teritoriją prie bažnyčios, kurioje jie susitinka sekmadieniais arba svarbių religinių švenčių metu, kurią gausiai lanko turistai. Visiems brangi istorinė vieta sulaukė ypatingo dėmesio: čia ne tik buvo išravėta žolė, sugrėbti ir pašalinti seni augalai, bet ir pasodinta daugybė gėlių bei dekoratyvinių augalų.

Darbai vyko bendruomeniškai, nuošir-

džiai ir su entuziazmu - vieni vežė žemę, kiti sodino, tretį laistė arba padėjo tvarkyti takelius. Prie iniciatyvos prisidėjo įvairaus amžiaus žmonės - nuo jaunimo iki senjorų. Visi dirbo ne už atlygį, bet iš meilės savo kraštui ir norėdami, kad šventovės aplinka džiugintų ir vietinius gyventojus, ir atvykstančius svečius.

Projektui įgyvendinti bendruomenė gavo 400 eurų finansavimą iš Šalčininkų rajono savivaldybės Aplinkos apsaugos rėmimo

specialiosios programos. Už šias lėšas buvo įsigyti įvairūs gėlių ir dekoratyvinių augalų sodinukai, kurie dabar puošia bažnyčios teritoriją.

Tabariškių bendruomenės centro pirminko Henryko Danulevičiaus teigimu, ši iniciatyva yra puikus pavyzdys, kaip veikdami kartu gyventojai gali kurti gražesnę ir jaukesnę aplinką.

- Džiaugiamės, kad mūsų kaime yra tiek aktyvių žmonių, kuriems rūpi ne vien savo kiemas, bet ir bendros erdvės. Tai bendruomenės stiprybė. Tegul Tabariškių pavyzdys įkvepia ir kitus. Kartu galima ne tik pasiekti daugiau, bet ir sustiprinti kaimo gyventojų draugystę, o gražėjanti bažnyčios aplinka - tai visų bendros pastangos ir rūpestis, kurio rezultatais galime didžiuotis, - sako jis.

Maži kaimai turi ypatingą dvasią. Taip atsitiko ir su Tabariškėmis. Bažnyčios teritorijos tvarkymo ir apželdinimo talka - tai tiltas, kuris vienija gyventojus, moko mylėti ir gerbti savo kraštą, vertinti darbą ir džiaugtis bendromis pastangomis.

28-ASIS FOLKLORO FESTIVALIS „DAINA PRIE ŠALČIOS“ – TRADICIJŲ, PASIDIDŽIAVIMO IR MUZIKOS ŠVENTĖ

Šalčininkai jau 28-ąjį kartą nuskambėjo dainomis, šokiais ir gyva tradicija. Sekmadienį, gegužės 18 d., miesto parke vyko folkloro festivalis „Daina prie Šalčios“. Šis renginys tapo neatsiejama Šalčininkų rajono kultūrinio gyvenimo dalimi, pritraukusia ir vietinius gyventojus, ir svečius, norinčius pajusti vietinės tapatybės pulsą.

Kaip ir dera giliai įsišaknijusiai šventei, festivalis prasidėjo iškilmingomis Šv. Mišiomis, per kurias melstasi už dalyvius ir sėkmingą renginio eigą. Pakiliai nusiteikę organizatoriai ir žiūrovai persikėlė į meninę dalį – tikrą šventę akims ir ausims.

Sveikinimo žodį tarė Šalčininkų rajono meras ir Lietuvos lenkų sąjungos Šalčininkų skyriaus pirmininkas Zdzisław Palevič, pabrėždamas festivalio svarbą Lietuvos lenkų tapatybei.

- Šiandien scenoje pamatysime daugiau

negu 700 dalyvių, 20 meno kolektyvų. Norėčiau padėkoti atlikėjams ir organizatoriams už dalyvavimą ir įsipareigojimą. Tai ne tik renginys, tai mūsų pareiga – puoselėti tai, kas per amžius kūrė mus kaip bendruomenę. Jokia tauta negali egzistuoti, jeigu ji nesupras, jog jos šiaandieninė egzistencija kyla iš praeities. Kiekviena daina, kiekvienas šokis, kiekvienas liaudies drabužis – tai ne tik kultūros elementas, tai gyvas pasakojimas apie mūsų istoriją, mūsų protėvius, apie tai, kas esame. Globalizacijos ir tautinės tapatybės nykimo laikais mes čia, Šalčininkuose, rodome, kad lenkų kultūra Lietuvoje ne tik išliko, tačiau gerai laikosi ir žydi. Tokie festivaliai – tai mūsų bendra šventė, o kartu ir manifestas, jos prisimename, iš kur esame kilę, ir kokių kelių einame, - kalbėjo Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič.

Renginyje taip pat dalyvavo Europos Parlamento narys Waldemar Tomaszewski, LR

Seimo narys Jaroslav Narkevič, Lenkijos Respublikos ambasados Vilniuje Generalinis Konsulas Dariusz Wiśniewski.

- Džiaugiuosi, kad festivalis „Daina prie Šalčios“ pritraukia tokių gausių atlikėjų ir žiūrovų būrį. Tai įrodymas, jog mūsų kultūra turi gilią prasmę ir vis dar gyva žmonių širdyse. Tradicijų šventė stiprina mūsų tapatybę ir teikia viltį, - pasakė europarlamentaras Waldemar Tomaszewski, prisiminęs pirmuosius tokių festivalių Vilniaus krašte organizatorius – Janą Gabrielių Mincevičių ir Sofiją Griaznovą.

Tačien scena priklausė geriausiems. Festivalio šeimininkai - „Solczanka“ ir „Solczanie“ – pasirodė su didžiule elegancija. Jų dainos skambėjo lyg Šalčios aidas – autentiškai, galingai ir iš širdies. „Kwiaty Polskie“ iš Eišiškių parodė, kad folkloras – tai ne tik tradicija, bet ir stichija. Jų pasirodymai buvo kupini žavesio ir spalvų, energingos liaudies dainos užbūrė publiką.

Jašiūnų „Gromada“ šoko ir dainavo su polėkiu ir aistra. Kolektyvo repertuaras buvo tarsi muzikinė kelionė po Vilniaus krašto kampelius. Labiau patyrę jų kolegos - ansamblis „Znad Mereczanki“ - sužavėjo gražiais kostiumais ir subtilia choreografija, o melodijos tekėjo lyg Merkio vanduo - tyras ir gyvas. „Turgielanka“ - čia tradicija kalbėjo pati už save. Repertuaras buvo persmelktas vietiniu koloritu, atliktas su pasididžiavimu ir meile.

Lopšelio - darželio „Pasaka“ mažyliai buvo jauniausi festivalio atlikėjai ir savo pasirodymu sužavėjo publiką. Jie drąsiai sudrebino sceną pristatę savo šokius ir daineles, už

tai jie sulaukė gausių ovacijų. Savo ruožtu jaunimas iš grupės „Smile“ parodė šiuolaikišką požiūrį į tradiciją - jų choreografijoje susiliejo liaudies elementai su šiuolaikinio ritmo energija.

Antroji festivalio dalis, pavadinta „Skambėk, lietuviška liaudies daina“, buvo skirta lietuvių folklorui. Lopšelio - darželio „Vyturėlis“ vaikai sužavėjo žiūrovus nuoširdumu - scenoje ir šalia jos buvo linksma ir energinga. Lietuvos tūkstantmečio gimnazijos mokiniai pasirodė su repertuaru, kupinu pasididžiavimo ir pagarbos lietuvių tradicijai, o Stanislovo Moniuškos menų mokyklos chorai, orkestrai ir šokėjai demonstravo tikrą

meistriškumą, jungdami meną su ugdymu. Jų draugai iš Eišiškių ir Jašiūnų muzikos mokyklų papildė programą profesionaliais muzikiniais pasirodymais.

Programos kulminacija tapo liaudies šokių ansamblio „Perla“ koncertas - tobula technika, išraiškinga choreografija ir publikos ovacijos kalbėjo pačios už save. Galiausiai sceną perėmė „Art of Music“ muzikantai, parodė, kad folkloras gali skambėti naujai ir šiuolaikiškai, neprarasdamas savo esmės.

Festivalis „Daina prie Šalčios“ dar kartą įrodė - liaudies kultūra nedulka muziejuje. Ji šoka, dainuoja, jaudina ir jungia kartas.

JUBILIEJUS

15

CZAS-
SERCEM
MIERZONY

115 METŲ TRADICIJŲ IR AISTROS – BUTRIMONIŲ ANOS KREPŠTUL GIMNAZIJOS JUBILIEJUS

Butrimonių kaimas - nedidelė vietovė su turtinga praeitimi, kur susitinka istorija ir dabartis, o tradicija žengia kartu su modernumu. Būtent čia jau daugiau nei šimtmetį veikia įstaiga, kuri ugdo naujas jaunimo kartas, perduodama jiems ne tik žinias, bet ir vertybes. Gegužės 16 d. Anos Krepštul gimnazija šventė savo 115-ąjį gimtadienį - jubiliejų, tapusį ne tik mokyklos švente, bet ir svarbiu visuomeniniu bei kultūrinu įvykiu.

Ši ypatinga šventė subūrė dabartinius mokinius, absolventus, buvusius ir esamus mokytojus, kaimo gyventojus bei savivaldybės atstovus, o taip pat gimnazijos partnerius iš Lietuvos ir Lenkijos. Visi susirinko dėl vienos priežasties - paminėti ne tik ilgą mokyklos istoriją, bet ir pabrėžti jos, kaip vietos bendruomenės gyvenimo centro, reikšmę, nes mokykla Butrimonyse – tai ne tik pastatas, tai bendruomenė, tapatybė ir atmintis. Nepaisant to, kad nuo pirmojo skambučio jau praėjo 115 metų, šios įstaigos dvasia tebėra jauna ir kupina energijos.

Iškilmės prasidėjo šv. mišiomis vietos bažnyčioje, aukojamomis už visus mokinius, mokytojus ir darbuotojus – ir dabartinius, ir tuos, kurie jau tapo mokyklos istorijos dalimi. Po to visi renginio dalyviai ir svečiai rinkosi gimnazijoje.

Oficialioje jubiliejaus dalyje kalbėjo gimnazijos direktorė Teresa Savel, devintosios laidos absolventė. Ji pabrėžė ne tik tradicijos svarbą, bet ir atvirumą naujovėms.

- Mokykla - tai ne sienos, tai žmonės. Ir būtent šių žmonių - mokinių, mokytojų, tėvų - dėka mūsų gimnazija gyva ir nebijo žvelgti į ateitį, – sakė direktorė.

Į renginį atvyko gausus būrys svečių - Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič ir vicemerai Josif Rybak, beje, abu šios mokyklos

absolventai, taip pat vicemerai Valdemar Sliževski, LR Seimo narys Jaroslav Narkevič, Lenkijos Respublikos ambasados Vilniuje Patarėjas – Konsulas Zbigniew Ciosek.

- Jubiliejus – tai proga švęsti ir apmąstyti. Šiandien pagerbiame tuos, kurie kūrė šią mokyklą. Ypatingai reikia atkreipti dėmesį į paskutinį penkmetį, nes šie metai buvo skirti apginti Butrimonių gimnaziją. Deja, tikrovė yra tokia. Jeigu savivaldybė nebūtų ėmusi veiksmų, švęstume šį jubiliejų, tačiau jau ne kaip gimnazija. Išsaugoję šį statusą įrodėme tiems, kurie priima netinkamus sprendimus, jog mokykla turi būti, nes svarbus ne mokinių skaičius, o mokiniai. Li ši mokykla egzistuos tol, kol mes – savivalda, tėvai ir mokytojai – to norime, - pasakė Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič sveikindamas visą gimnazijos bendruomenę ir vildamasis dėl bendradarbiavimo artimiausiais metais.

Po oficialiosios dalies sekė meninė programa. Mokiniai parodė, kad Butrimonyse skiriamas dėmesys ne tik žinioms, bet ir ugdomi talentai – scenoje pasirodė ir jaunesni, ir vyresni mokiniai, pristatydami turtingą meninę programą. Publika galėjo mėgautis tradiciniais šokiais, tokiais kaip polonezas, o taip pat šiuolaikiškais choreografijos sprendimais. Taip pat nepritrūko dainų – nuo jaudinančių patriotinių iki linksmų ir energingų

lietuvių ir lenkų kalbomis.

Gimnazijos fojė surengta laidų nuotraukų paroda: nuo seniausių nespaltotų nuotraukų iki šiuolaikinių spalvotų kadru. Ekspozicija atskleidė besikeitusias mados tendencijas, šukuosenas, pozavimo stilius, tačiau vienas dalykas liko nepakitęs – jaunų absolventų pasididžiavimas ir džiaugsmas baigus svarbų gyvenimo etapą. Daugeliui svečių tai buvo sentimentali kelionė į praeitį ir puiki galimybė atrasti save praeities nuotraukose.

Jubiliejinė šventė tapo proga prisiminti praeities laikus, o kartu įsitikinti, kad šios mokyklos dvasia - kaip ir jos globėjos talentas - ir toliau įkvepia naujas kartas.

Anos Krepštul vardu pavadinta Butrimonių gimnazija pradėjo dar vienus veiklos metus, didžiudamasi savo pirmtakų laimėjimais ir tęsdama jų moralinį testamentą.

BALTOSIOS VOKĖS E. OŽEŠKOVOS GIMNAZIJA ŠVENTĖ 70-ĄJŲ GIMTADIENĮ

Baltoji Vokė - viena jauniausių Šalčininkų rajono gyvenviečių, įsikūrusi 1950 – 1952 m., kai aplinkiniai laukai buvo pradėti ruošti durpių gamybai. Šalia gamyklos pradėjo kurtis ir darbininkų gyvenvietė, iš pradžių vadinta Naująja Žagarine, o vėliau Baltąja Voke. Nuo 1946 m Žagarinėje veikusi mokykla 1953 m. perkelta į Baltąją Vokę, kartu prasideda naujos mokyklos statyba.

1955 m. atverė duris septynmetė mokykla, kurioje ugdymas vyko rusų ir lietuvių kalbomis. Jai vadovavo Nikolaj Ustiužanin, Oktiabr Bogdanov, Regina Valiūnaitė, Zenonas Tartilas, Vitas Baniavičius, Gintautas Pakalnis, Iraida Kučina. Prasidėjo!

Prasidėjo įvairių edukacinių sprendimų ir metamorfozių kupinas metas. Augo kartos, keitėsi direktoriai, mokytojai ir netgi mokyklos pastatas. 1977 m. pastatytas priestatas, kuriame ir veikia dabartinė E. Ožeškovos gimnazija. Mokyklai vadovavo Ježy Grigorič, pavaduotojos pareigas ėjo Janina Šulgačevič. 1992 m. ji vadinosi Baltosios Vokės vidurinė mokykla Nr. 1, nuo 1995 m. ugdymas joje organizuojamas lenkų kalba.

Nuo 1995 metų E. Ožeškovos gimnazijai vadovauja Mirosława Šostak, baigusi šią mokyklą 1982 m. Absolventė įstojo į pedagoginį institutą ir įgijusi matematikos mokytojos specialybę. Iš pradžių ji dirbo Vilniuje, tačiau 1994 m. sugrįžo į Baltąją Vokę, o jau po metų užėmė direktorės pareigas ir sėkmingai vadovauja gimnazijai iki šiol.

Tai, kad direktorė palaiko glaudžius ryšius su pedagogų kolektyvu, renginio svečiai galėjo pamatyti savo akimis. Jubiliejinė šventė prasidėjo ne vaikų pasirodymu, o gimnazijos

direktorės, pavaduotojos ir mokytojų atliekama daina.

2004 m. tuometinės vidurinės mokyklos bendruomenė pasirinko sau rašytojos Elizos Ožeškovos vardą, o 2015 m. jai suteiktas gimnazijos statusas. 10 metų ši ugdymo įstaiga garbingai neša šį titulą – kasmet pelno apdovanojimą konkurse „Geriausia mokykla – geriausias mokytojas“, mokiniai pelno prizines vietas konkursuose ir olimpiadose, o mokytojai tobulina kompetencijas siekdami kelti ugdymo kokybę.

- Dabartinė gimnazija - tai šiuolaikinė ugdymo įstaiga, kurioje dirba patyrę mokytojai, taikantys mokymo, ugdymo ir auklėjimo procese šiuolaikinius metodus. Daugiau negu 30 proc. mokytojų ir 90 proc. aptarnaujančio personalo - tai mūsų gimnazijos absolventai, mūsų buvę mokiniai. Šiuo metu gimnazijoje mokosi 114 mokinių, o mūsų tikslas - auklėti vaikus ir jaunuolius taip, kad jie žinotų ir suprastų, kas yra patriotizmas, pilietiškumas, o taip pat būtų aukštos asmeninės kultūros žmonės. Mes tęsiame mūsų gimnazijos globėjos Elizos Ožeškovos darbą, - sakė direktorė Mirosława Šostak, kreipdamasi į pilną svečių salę.

Pristačiusi Baltosios Vokės mokyklos is-

toriją ji pakvietė žiūrovus pasinerti į mokyklos gyvenimą ir persikelti į E. Ožeškovos laikus. Mokiniai kartu su mokytojais paruošė mokyklos globėjos kūrinio ištraukos inscenizaciją, kurioje papasakojo apie jauną mokytoją, nubaustą už vaikų mokymą gimtąja kalba. Vėliau žiūrovai kartu su gimnazijos šeiminingais persikėlė į dabartinius laikus. Mokytoja ir auksinė žuvėlė pristatė trumpą vaidinimą apie tai, kad pedagogas jaučiasi laimingas mokykloje, tarp vaikų ir šurmilio. O kiek buvo gražių dainų ir šokių, linkėjimų gimnazijai ir padėkos žodžių, nuoširdžių ir įkvėpiančių. Be to, vaidinimo metu į publiką kreipėsi dirbtinė intelektė Eliza ir papasakojo tai, ko nerasime internete.

Elizos Ožeškovos pasaulėžiūros įtaką šiai gimnazijos bendruomenei prisiminė į publiką kreipęsis Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič.

- Šiandien esame nuostabios visos Baltosios Vokės bendruomenės šventės liudininkai ir dalyviai. Gimnazijos jubiliejus - tai kiekvieno šventė, nuo senelių iki anūkų. Čia mokėsi seneliai, o dabar anūkai ne tik mokosi, bet ir moko. Nuoširdžiai dėkoju už nuostabų spektaklį šioje scenoje. Visos jo sudedamosios dalys susidėjo į turiną visumą, kurioje buvo visko: nostalgija, optimizmas, dinamika, subtilumas, juokas, ironija, pagarba. Visa tai patvirtina, kad Baltijoje Vokėje veikia šiuolaikiška mokykla. Jaučiau tai, kas svarbiausia, tai, kas stiprina dvasiškai ir teikia optimizmą - beribę Jūsų meilę šiai mokyklai. Ir svarbiausia, kad Jūsų mokate tai parodyti, - pasakė meras Zdzisław Palevič, pabrėždamas, kad Šalčininkų rajono mokyklos moko mylėti ir gerbti, ir viena iš jų - E. Ožeškovos gimnazija.

Ųdien išarta labai daug sveikinimo žodžių ir linkėjimų gyvuoti dar ilgus metus, o taip pat dovanoti naujoms kartos šviesą ir kokybišką ugdymą.

80 TRADICIJŲ, NUOŠIRDUMO IR EDUKACIJOS METŲ EIŠIŠKĖSE

80 metų darželis veikė įvairiose miesto vietose. Pačioje pradžioje auklėtojos ir vaikai glaudėsi Vilniaus gatvėje, o vėliau darželis perkeltas į Ažuolų gatvę. Dabartinis pastatas statytas 1975 m. Tai leido įkurti visas grupes viename pastate, pritaikytame vaikų poreikiams.

Šiuo metu darželyje dirba 21 pedagogas - tai kvalifikuoti ir patyrę specialistai, įsipareigoję profesijai ir mylintys vaikus. Kolektyve dirba ikimokyklinio ugdymo mokytojai, logopedas, lietuvių kalbos ir muzikos mokytojai. Daugelis jų dirba ilgus metus, kurdami draugišką ir vieningą bendruomenę.

Darželio istorijoje netrūko charizmatiškų vadovų ir direktorių, kurie formavo jo misiją ir prisidėjo prie jo augimo. 1961 - 1969 m. darželiui vadovavo Irena Galin, 1969 - 1997 m. direktorės pareigas ėjo Ona Tarasova, nuo 1997 metų šias pareigas užima Halina Antropik, kuri tęsia šią tradiciją, daug dėmesio skirdama mokymo kokybei, personalo tobulėjimui bei bendradarbiavimui su tėvais ir vietos bendruomene.

Šiuo metu darželyje veikia 10 grupių: trys - lietuvių ir septynios - lenkų, tai atskleidžia regiono daugiakultūriškumą ir daugiakalbystę. Ikimokyklinis ugdymas šiame darželyje paremtas šiuolaikinėmis vaikų ugdymo metodikomis, kurios skatina visapusišką jų vystymąsi – intelektualinį, emocinį, socialinį ir fizinį. Įgyvendinami įvairūs edukaciniai projektai – ir rajoniniai, ir tarptautiniai, skatinantys ekologišką elgesį, sveiką gyvenimo būdą, socialinius įgūdžius bei kalbos vystymąsi.

Darželio bendruomenė taip pat dalyvauja valstybinių švenčių minėjimuose ir rajoni-

Šių metų gegužę Eišiškių lopšelis - darželis „Žiburėlis“ šventė 80-ąjį veiklos jubiliejų. Dešimtmečius ši įstaiga buvo ne tik vaikų edukacijos vieta, bet ir antraisiais namais daugybei vaikų kartų. Gimtadienis - tai proga prisiminti, susijaudinti ir pamąstyti apie kelią, kurį nuėjo ši institucija - nuo kuklios pradžios iki šiuolaikinės ugdymo įstaigos, išdidžiai įsiliejančios į vietos bendruomenės gyvenimą.

niuose renginiuose, mokydama vaikus pagarbos tradicijoms ir kultūrinei tapatybei.

Šiuo metu darželį lanko 160 vaikų. Jis tapo vieta, kurioje kiekvienas iš jų jaučiasi svarbus ir apsuptas rūpesčio, o jo individualūs poreikiai pastebimi ir užtikrinami. Atsakingas kolektyvas ir šiuolaikiškas požiūris į ugdymą šiame darželyje susitinka su tradicija ir inovacijomis, užtikrindamas vaikams geras žaidimų ir ugdymo sąlygas.

80-ojo jubiliejaus šventė tapo proga prisiminti darželio istoriją ir žvilgtelėti į ateitį – su viltimi, planais ir svajonėmis. Darželis be paliovos tobulėja, investuoja į šiuolaikiškas edukacines priemones, edukacines erdves ir specialistų kompetencijas.

- Mūsų darželis ne tik moko, bet ir ugdo, auklėja su meile, aistra ir tikėjimu, nes kiekvienas vaikas turi savyje didžiulį potencialą. Ir būtent todėl 80 metų jis yra neatsiejama mūsų bendruomenės dalimi, - sako direktorė Halina Antropik.

Jubiliejinėje šventėje darželio bendruomenė pristatė spektaklį apie nepaprastą vietą, kuri jau 80 metų stovi mažo miestelio širdyje, tarsi pasakų pilis, pilna džiaugsmo,

juoko ir vaikystės svajonių. Jo sienose laikas bėga kitaip - čia kiekviena karta palieka dalelę savo vaikystės, o sienos šnabžda istorijas, kupinas magijos, žaidimų ir draugystės. Tai vieta, kur kiekvienas vaikas yra mažas savo pasakojimo herojus, o kiekviena diena atneša naujų nuotykių. Metams bėgant jis mokė vaikus ne tik raidžių ir skaičių, bet ir kaip svajoti, juoktis ir tikėti, kad pasaulis pilnas stebuklų.

SUSITIKIMAS SU STIPENDIJŲ GAVĖJ AIS: SKATINAMOS JAUNOSIOS KARTOS AMBICIJOS

Balandžio 30 d. Šalčininkų rajono savivaldybės salėje liejosi pozityvios emocijos ir - svarbiausia - skambėjo viltingi pažadai grįžti: salėje vyko jau tradicija tampantis susitikimas su studentais, kuriems skiriamos savivaldybės stipendijos. Susitikimas ne tik subūrė būsimus pedagogus, architektą ir inžinierių, bet ir tapo platforma nuoširdžiam jaunimo ir vietos valdžios dialogui. Susirinkęs jaunimas – ne tik gabių protų atstovai, bet ir aktyvūs bendruomenių nariai, kurie jau dabar rodo, kad mokslas ir pilietiškumas puikiai dera viename žmoguje.

Susirinkusiuosius salėje pasveikino meras Zdzisław Palevič ir vicemeras Valdemar Sliževski, kurie savo kalbose pabrėžė, kad jaunimas yra rajono ateitis, o investicija į jų išsilavinimą – tai investicija į visos bendruomenės gerovę. Meras Zdzisław Palevič, žvelgdamas į jaunimą, kalbėjo be didelių metaforų, bet su aiškia žinute - „tai Jūs kursite rytojų. Šalčininkams reikia Jūsų energijos, Jūsų idėjų.“

- Tikiu, kad nepasimesite tarp didmiesčių šviesų ir grįšite čia su naujomis idėjomis, žiniomis ir noru kurti čia – savo krašte. Jūs esate mūsų viltis, mūsų potencialas, – sakė meras, įteikdamas stipendijų liudijimus.

Šiomet stipendijos skirtos šešioms studentams, pasirinkusiems įvairias aukštojo

mokslo kryptis. Atrankos kriterijai - ne tik aukšti akademiniai rezultatai, bet ir aktyvus dalyvavimas visuomeninėje veikloje, savanorystė bei motyvacija prisidėti prie rajono vystymosi ateityje. Savivaldybės stipendijos buvo skirtos Dorotai Čapkovskai, Violetai Černiavskai, Aurelijai Vinčo, Olgai Savickai - Vilniaus kolegijos Pedagogikos fakulteto studentėms, Agata Ragožai – Vilniaus Gedimino technikos universiteto Architektūros fakulteto studentei, Jaroslavui Kolyško – Vilniaus Gedimino technikos universiteto Aplinkos inžinerijos fakulteto studentui.

Jaunimas džiaugėsi ne tik finansiniu pasiskatinimu, bet ir dėmesiu.

- Svarbu jausti, kad mūsų pastangos yra matomos. Tokie susitikimai įkvepia ir prime-

na, kad mūsų kraštas laukia mūsų sugrįžtant, – sakė viena iš studentų.

Po oficialiosios dalies visi rinkosi bendrai nuotraukai – o paskui sekė pokalbiai, juokai ir istorijos „kaip trys draugės į kolegiją įstojo... dėl kompanijos“ ir „kaip prieš sesiją nemiegojo dvi paras“. Tikra studentų klasika. Renginys baigėsi pažadu susitikti vėl, jau kaip grįžusiems specialistams, pasirengusiems dirbti Šalčininkų labui.

**„Tai Jūs kursite rytojų.
Šalčininkams reikia Jūsų
energijos, Jūsų idėjų“.**

www.salcininkai.lt

AUKSINĖS VESTUVĖS – 50 METŲ KARTU

Jelena ir Michail Bulavinai

Per pastaruosius porą mėnesių keturios Šalčininkų rajono poros šventė auksines vestuves – nepaprastą 50-ąjį santuokos jubiliejų. Tai ypatinga šventė, simbolizuojanti tvirtumą, atsidavimą ir tarpusavio pagarbą. Šalčininkų rajono savivaldybės ir vietos bendruomenės vardu nuoširdžiai sveikiname jubiliatus.

Atvykome pasveikinti Jūsų auksinio jubiliejaus proga. Nuoširdžiai sveikiname su gražia sukaktimi. Gyvenimo kelias - tai iššūkis, tačiau, kai juo einama kartu, tai kelionė yra maloni ir įveikianti visus iššūkius, padedanti pasiekti planus ir džiaugtis. Savivaldybės tradicijos pasveikinti auksines vestuves švenčiančias poras pamatas – pasididžiavimas gyventojais, kurie puoselėja šeimos tradicijas ir taip kuria mūsų rajoną. Būkite laimingi ir realizuokite viską,

ką esate suplanavę. Tegul kartu praleistos dienos džiugina Jus šeimos kelyje. Tegul vaikai ir anūkai teikia laimę, o kiekviena nauja diena būna saulėta, - pasakė vicemeras Valdemar Sliževski.

Auksinės vestuvės sugražino jubiliatų į praeitį ir prikėlė prisiminimus, brangius visai šeimai. 1970 m. pradėję draugauti jaunuoliai penketą metų vis žvalgėsi vienas į kitą ir norėjo įsitikinti, ar jiedu tikrai vienas kitam skirti. Bendras gyvenimas – puikiausias to įrodymas. Jelena ir Michail Bulavinai puikiai papildė vienas kitą ir sukūrė darnią šeimą. Tačiau pradžia buvo kiek kitokia negu įprasta, nes piršosi ne jauniklis, o ponija Jelena ėmėsi iniciatyvos ir pasiūlė tuoktis. Likus savaitei iki vestuvių ji išskrido į kvalifikacijos tobulinimo kursus, o grįžo vieną dieną prieš vestuves.

Pora sudarė santuoką Šalčininkų civilinės metrikacijos skyriuje, į kurį nevyko nei auto-

busu, nei automobiliu, kaip buvo madinga tais laikais. Vestuvininkų procesija iš pono Michailo namų į nuotakos namus, o vėliau į civilinės metrikacijos skyrių keliavo pėsčiomis. Juos lydėjo muzikantai. Iš civilinės metrikacijos skyriaus vestuvininkai grįžo į Bulavinių namus, kuriuose šventė vestuves. Kambaryje buvo ankšta, tačiau šilta ir miela. Čia jiedu gyvena iki šiol. Vestuvių dieną ponija Jelena puošėsi draugės atvežta suknele, o jaunikis – naujai pasiūtu madingu kostiumu su platėjančiomis apačioje kelnėmis. Jubiliatai prisimena, kad vestuvių puota neapsiėjo be nuotykių, mat, jaunikis gelbėjo ant medžio užstrigusi kačiuką, o begelbėdamas pametė vestuvių žiedą, tačiau svečiai puolė jo ieškoti. Ir surado!

Porai gimė trys vaikai – Aleksandr, Ana ir Igor. Vaikai padovanojo seneliams du anūkus ir tris anūkes, o jie savo ruožtu ir proanūkes – Dianą ir Laurą.

Stanislava ir Vitoldas Staniuliai

Daugiau negu prieš 50 metų Stanislava ir Vitoldas Staniuliai, gyvenantys Šaltinių kaime, susipažino vestuvėse, kai abu poroje stojo už jaunųjų į pulką. Gal todėl ir per savo vestuves jie pakvietė net 13 porų pabrolių ir pamergių!

Ponija Stanislava kilusi iš Dieveniškų kilpą supančios Baltarusijos, o jos vyras Vitoldas - Šaltinių kaimo gyventojas. Susipažinę vestuvėse jiedu pamilo vienas kitą ir nusprendė sukurti šeimą. Savo apsisprendimą jie patvirtino Dievo akivaizdoje Dieveniškų bažnyčioje. Atšokę linksmas vestuves, kurias šventė ir pas jaunąjį, ir pas jaunąją, jiedu pradėjo bendrą gyvenimo kelią, kuris startavo pavasarį, gamtai bundant, balandžio 30 d.

Praėjus kelioms savaitėms po vestuvių, kaip priklauso kaimo gyvenvietėje, ką tik iškepti jaunavedžiai sodino bulves. Taip jau atsitiko, kad ponija Stanislava pametė vestuvių žiedą, vėliau pametė žiedą ir jos vyras.

Prietaisais tikintys žmonės skubėtų galvoti, kad tai blogas ženklas. Tačiau Staniuliai tuo netikėjo ir įrodė, jog nuoširdūs jausmai ir tvirta šeima yra svarbiausia.

Abu prisimena, kad per vestuves buvo tradicija vogti vištas jaunosios ūkyje ir vežti jas pas jaunąjį. Kiek juoko ir pokštų buvo!

Gražūs prisiminimai taip pat susiję ir su jų vaikų krikštynomis. Į kiekvienas jie kvietė gausią šeimą, kėlė didelę puotą, norėjo savo laime ir džiaugsmu dalintis su kitais. Ir vėl netrūko pokštų! Jie įsigudrindavo pralinksminėti krikštąteivius ir vietoje kūdikio paduoti jiems suvystytą žąsį.

Ana ir Tadeuš Sinkevičiai

Prieš 50 metų paskutinę balandžio dieną susituokę Ana ir Tadeuš Sinkevičiai, gyvenantys Šalčininkuose, vestuvių dieną prisimena su šypsena ir švelniai pasakoja apie savo vaikus ir anūkus.

Iš Sinkevičių pasakojimo apie bendrą gyvenimą supratome, jog jų šeimos pamatas yra meilė trims vaikams - Romualdai, Valerijui ir Irenai. Užaugę jie padovanojo seneliams tris anūkes. Tačiau istorija prasidėjo daugiau negu prieš 50 metų, kai būdamas visai jaunas Tadeuš Sinkevič pasiūlė savo išrinktajai susituokti. Ponia Ana juokauja, kad nebuvo

Paryžiaus arba klaupimosi ant kelių, tačiau buvo tvirtas apsisprendimas kurti šeimą.

Nauja vestuvinė suknelė ir nuometas, žiedai, galantiškas kostiumas, šešių porų pulkas, piršliai - vestuvių diena buvo įsimintina. Tą dieną nebuvo tuo metu madingų volgų, vestuvininkai patogiai įsitaisė autobuse, kuri nuomojosi Šalčininkų autobusų parke. Jaunieji sumainė žiedus Šalčininkų civilinės metrikacijos skyriuje, o santuokos įžadus Dievo akivaizdoje davė Dieveniškų bažnyčioje, iš kur autobusas patraukė į ponios Anos tėviškę, į Padvarių kaimą (Poškonių sen.).

Vestuvių šventė tęsėsi tris dienas, netrūko linksmybių ir nuotykių. Duktė Irena prisiminė, kad vaikystėje vis girdėjusi tėvus pasakojant, kad per vestuves šulinyje skandino tortą. Iš tikrųjų nebuvo jokie skandinimo, tiesiog taip jis buvo laikomas šalta. Ji taip pat prisimena, kad būdama maža radusi mamos vestuvinę suknelę ir nostalgikiškai prasitaria, jog reikėjo ją išsaugoti.

Po vestuvių jaunieji apsigyveno Padvarių kaime, čia jiems gimė trys vaikai, o 1981 m. jie persikėlė į butą Šalčininkuose. Ponia Ana dirbo stiklo - plastiko gamykloje, o jos vyras UAB „Vilniaus vandenys“. Kol tėvai dirbo, vaikai draugiškai leido laiką namuose. Stiprus jų ryšys atsiskleidė po daugelio metų, kai jie tėvams papasakojo paslaptis. Pavyzdžiui, žaisdami pagalvėmis jie sudaužė šviestuvą, tačiau suklijavo jį taip, kad niekas to neįtarė, kol patys neprisipažino.

Padvarių kaime ir dabar verda gyvenimas. Sinkevičiai neapleidžia tėvų namų, dabar jie ten augina daržoves. Kai jie išvažiuoja į sodybą, jų sūnus Valerijus rūpinasi akvariumu, kuriame gyvena auksinės žuvelės. Padvarių kaime užauginti pomidorai keliauja net į Panevėžį, kur gyvena vyriausias sūnus Romualdas su šeima.

Teresa ir Marjan Lotorevičiai

1975 m. gegužės 17 d. Teresa ir Marjan Lotorevičiai, gyvenantys Dieveniškėse, davė santuokos įžadus Dieveniškų bažnyčioje.

Vestuvės buvo linksmos ir gausios, šventė per dvi puses. Pulkas kartu su jauniaisiais važiavo į bažnyčią autobusu. Jubilatai su šypsena prisimena, kad linksmybės truko visą savaitę. Teresa ir Marjan Lotorevičiai prisimena, kad santuoką užregistravo trečiadienį ir tą pačią dieną davė santuokos įžadus.

Porai gimė penki vaikai, kurie padovanojo seneliams devynis anūkus. Juos augino darbščiais žmonėmis ir mokė šeiminių šilumos. Vaikai visada padėjo tėvams ūkyje, juos tėveliai meiliai vadina skruzdėlytėmis.

50 metų Lotorevičiams prabėgo greitai – sako jie patys, tačiau liko labai gražūs prisiminimai. Visi žino, kad šeimos galva rašo eilėraščius ir groja armonika. Tad gražių žodžių ir muzikos šeimoje tikrai netrūko. Jis bunda ankstų rytą ir žodžiai jam eiliuojasi patys.

Iki šiol jubilatai išliko aktyvūs ir draugiški.

Dieveniškų renginių salėje per Senjoro dieną ponas Marjan – populiariausias ir aktyviausias, jo kūrybos eilėraščiai dovanojami renginio dalyviams ir kelių nuotaiką. O jo pinnamos pintinės kasmet keliauja į Šalčininkuose vykstančia Derliaus šventę ir puošia Dieveniškų seniūnijos kiemėlį.

Pasveikinti Lotorevičių poros su auksiniu jubiliejumi atvyko Šalčininkų rajono vicemeras Valdemar Sliževski, Socialinės paramos

ir sveikatos apsaugos skyriaus vedėjos pavaduotoja Galina Rogoža, Dieveniškų seniūnijos seniūnė Česlava Marcinkevič.

- Sveikiname sulaukus auksinio jubiliejaus! Jūsų meilė – tai tikras įkvėpimas Jūsų vaikams, o kartu nueitas gyvenimo kelias – pavyzdys mums visiems. Linkime dar daug bendrų metų, kupinų sveikatos, ramybės ir širdį džiuginančių akimirų, - kalbėjo vicemeras Valdemar Sliževski.

STANISLAVA GOTOVECKAJA – APDOVANOTA ORDINO „UŽ NUOPELNUS LIETUVAI“ MEDALIU

Penki vaikai, 10 anūkų, 12 proanūkių - tai Stanislavos Gotoveckajos, gyvenančios Mantviliškių kaime (Kalesninkų sen.), stiprybė ir turtas.

Gegužės 2 d. ji kartu su dviem sūnumis Gžegožu ir Krzysztofu atvyko į Lietuvos Respublikos Prezidentūrą ir iš šalies vadovo rankų atsiėmė ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medalį.

Stanislava Gotoveckaja gimė 1940 m. Kudelių kaime (Kalesninkų sen.) ir užaugo gausioje šešių vaikų šeimoje. Mokėsi Eišiškių mokykloje ir baigė keturias klases. Mūsų laikais tai atrodo labai nedaug, tačiau tai nesutrukdė jai dirbti kolūkio buhalterė.

1955 m. ji susipažino su savo būsimo vyru

Benediktu Vaclavu Gotoveckiu. 1959 m. jiedu davė santuokos įžadus Eišiškių bažnyčioje, o civilinę santuoką jaunieji užregistravo tuometiniame Eišiškių civilinės metrikacijos skyriuje. 1961 m. jaunoje šeimoje gimė pirmagimis – sūnus Stanislav. Taip prasidėjo ponios Stanislavos kelionė į motinystės šalį. 1965 m. gimė Gžegož, 1967 m. – Vitold, 1970 m. – Ivan ir 1974 m. – Krzysztof. Moteris per savo pavyzdį mokė vaikus sąžiningumo ir darbštumo, visi sėkmingai baigė ne tik vidurinę mokyklą, bet ir įgijo aukštesnįjį išsilavinimą, kuris leido jiems dirbti ir būti naudingiems. Visi nuėjo gražiais gyvenimo takais, brangina šeimos vertybes ir tradicijas, puoselėja mamos meilę ir dirba mėgstamą darbą. Užaugę ir sukūrę šeimas vaikai kiek išsibarstė, tačiau visai netoli nuo mamos: du sūnus Vilniaus rajone, Papiškių kaime, du Mantviliškėse ir vienas Aklės kaime. Tačiau per visas šeimos šventes jie sku-

ba į Mantviliškes, pas mamą, ten, kur kvepia vaikyste.

Deja, ponios Stanislavos gyvenimo kelyje be didžiulių džiaugsmų buvo ir skaudžių netekčių. 1996 m. ji neteko savo vyro, su kuriuo kartu augino vaikus ir įkvėpė jiems drašos. Prieš metus ji neteko ir vyriausiojo sūnaus Stanislavo.

Nepaisant garbaus amžiaus Stanislava Gotoveckaja aktyviai dalyvauja kaimo bendruomenės ir bažnyčios gyvenime, draugiškai sugyvena su kaimynais. Tačiau svarbiausia, kad ponია Stanislava savo darbštumu, stropumu, meile buvo ir yra geru pavyzdžiu savo vaikams, anūkams ir proanūkiams.

2024 m. šalies vadovo apdovanojimus Motinos dienos proga gavo Františka Rakalovič (Bėčiakelnų k., Akmenynės sen.), 2023 m. - Janina Budneva (Šalčininkai), 2022 - Leonarda Burinskaja (Šalčininkai).

106-AS STANISLAVOS VORONIS GIMTADIENIS

Nuo 2019 metų kasmet birželio 11 d. visi keliai veda į Kaniūkų, pas Stanislavą Voronį. Šiemet jai sukako 106-eri!

Garbingo gimtadienio sulaukusios moters pasveikinti atvyko Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič, Socialinės paramos ir sveikatos apsaugos skyriaus vedėja Regina Sokolovič ir Gerbiškių seniūnijos seniūnas Pavel Kazarin.

106 metai tai ne vien skaičiai, tai istorija, prisiminimai, šeima, išgyvenimai ir džiaugsmas. Stanislava Voronis gimusi, užaugusi ir visą gyvenimą gyvenanti Kaniūkų kaime, čia lankiusi mokyklą, čia ėjusi su bendraamžiais į šokius. Būdama septyniolikos 1936 m. ji ištekėjo už Vladislavo Voroniso, taip pat Kaniūkų kaimo gyventojas. Likimas buvo kupinas išbandymų - Antras pasaulinis karas, Kaniūkų kaimo sudeginimas, vyro tremtis į Jakutiją, tačiau senolė dėkoja Dievui už gyvenimo džiaugsmus. Ji prisimena, kaip jaunystėje su draugais ėjo į šokius, savo vestuves, dukters gimimą 1940 m., išsi-

gelbėjimą lemtingą 1944 m. sausio 29 d. naktį, žmones, kurie jai padėjo sunkiomis akimirkomis.

Paklausta apie savijautą Stanislava Voronis žvaliai atsako, kad kojos gal silpnės, tačiau dar laiko, bet štai klausia silpnėja. Nepaisant to, ji vis dar tebesidomi rajono, Lietuvos ir pasaulio naujienomis.

- Man svarbu, kas dedasi pasaulyje. Dieve mielas, būtų buvusi mano valia užbaigčiau visus karus pasaulyje, kad nežūtų jauni žmonės ir vaikai, - sako Antrąjį pasaulinį karą ir Kaniūkų kaimo žudynes išgyvenusi garbaus amžiaus moteris. - Gyvenime svarbiausia sąžiningumas ir darbštumas. Laikai keitėsi, buvo visko, dirbau įvairius darbus, sutikau įvairių žmonių savo gyvenimo kelyje, tačiau dirbau sąžiningai, - pasakoja ji.

Šimtametė senolė sako, kad malda tapusi jos gyvenimo dalimi. Ji meldžiasi už visus

žmones, kuriuos sutiko savo gyvenimo kelyje sunkiomis akimirkomis. Nepaisant prastėjančios klausos ji vis dar aktyvi: susitinka su kaimynėmis, bendrauja su giminačiais, priima žurnalistus, balsuoja rinkimuose, o kartu ir nepraradusi humoro jausmo. Džiugu, kad ji prisimena svarbius gyvenimo įvykius ir kritiškai mąsto.

Sveikiname su gimtadieniu ir linkime šviesių, šiltų ir saulėtų dienų, sveikatos ir džiaugsmo kiekviename žingsnyje.

GEGUŽINĖ EIŠIŠKĖSĖ: TOKIA PATI IR KITOKIA

Gegužinė Eišiškėse – tai daugiau negu tradicija, ji tapo vietos gyventojų bendrystės širdimi, sukūrusi gyvą įvairių kartų gyventojų ryšį. Gegužinė tapo bendruomenės švente, be kurios neįsivaizduojamas pavasaris ir kaimynų, giminaičių, draugų ir bičiulių susitikimas. Šio renginio metu kasmet sceną užima šeiminkai, kvietiniai svečiai pasirodo šventės pabaigoje. Taip buvo ir šiomet.

Brangūs gyventojai ir svečiai, nuoširdžiai sveikinu Jus Gegužinėje Eišiškėse. Ši šventė – tai ypatinga diena mūsų renginių kalendoriuje, čia susitinka geriausio emocijos, tradicija ir mūsų bendruomenės gyvybingumas. Gegužinės metu svarbiausią vietą užima meniniai pasirodymai – dainos ir šokiai. Atkreipkite dėmesį, kad tai stiprina mūsų bendruomenę ir kuria šiltą aplinką. Nuoširdžiai dėkoju, kad šiandien taip gausiai atvykote į renginį. Šiandien turime galimybę susitikti ir pabūti kartu, - kalbėjo vicemeras Valdemar Sliževski.

Lenkijos Respublikos ambasados Vilniuje Generalinis Konsulas Dariusz Wiśniewski pasidžiaugė galėdamas dalyvauti Gegužinėje ir dėkojo už lenkų kultūros puoselėjimą ir tradicijų saugojimą, o Eišiškių seniūnijos seniūnas linkėjo gražios šventės.

Garbingas darbas - atidaryti Gegužinę teko patiems mažiausiems eišiškiečiams, lopšelio - darželio „Žiburėlis“ auklėtiniais, kurie savo nuoširdumu ir vaikišku atvirumu pakerėjo publiką. Scenoje jie pasirodė kaip tikri profesionalai: linksmi, drąsūs ir labai mieli. Jų pasirodymas – tikras džiaugsmo pliūpsnis.

„Kwiaty Polskie“ - Eišiškių gimnazijoje veikiantis meno kolektyvas, kuriam nereikia jokių pristatymų. Jiems užėmus sceną - šventė prisipildė spalvų. „Kwiaty Polskie“ - sukūrė tikrą emocijų sprogamą. Jų pasirodymas al savo nuoširdumu, energija ir užsidegimu, kurį jautė kiekvienas žiūrovas. Aistra, su kuria jie atliko kiekvieną dainą, bylojo apie atsidavimą liaudies kultūrai.

Dainų ir šokių ansambliis „Ejszyszczenie“ jau kurį laiką pasirodydavo be šokėjų grupės. Jie užaugo, išvyko studijuoti, sukūrė šeimas ir išsibarstė po kitus miestus. Atėjo metas prikelti šokį naujam gyvenimui, todėl kolektyvas pakvietė prisijungti šokį mylintį jaunimą. Viskas stojo į savo vietas – šokėjai yra ir šventės dalyviams jie atliko šokį „Pol-

ka Warszawska“. Kol kas dar nedrąsūs, bet kupini entuziazmo šokėjai sulaukė gausių publikos aploдимentų. Po jų sceną užėmė kolektyvo choras – patyrę ir savimi pasitikintys dainininkai, be kurių neįvyko nė viena Gegužinė ar kitas renginys Eišiškėse.

Šokių studija „Todes“ ir dainininkė Patricija Miliun pasikeisdami užėmė sceną ir dovanojo žiūrovams neblėstančios energijos pasirodymus. Kartu su šokėjų grupe puliti šokti norėjo kone kiekvienas žiūrovas, o populiaros dainos liejosi ir tarp žiūrovų. „Todes“ išėjo į sceną su stipria kūno emocijų kalba. Modernios choreografijos sprendimai, veržlumas bei kruopštus techninis atlikimas atskleidė gilų profesionalumą.

Dar vienas gabių eišiškiečių meno kolektyvas - S. Rapolionio gimnazijos kanklininkų ansambliis „Versekelė“. Jų pasirodymas buvo tarsi grįžimas prie mūsų šaknų – subtilus, jausmingas ir pilnas tautinio skambesio. Tai buvo ne vien muzikinis pasirodymas – kanklės priminė apie mūsų kultūros grožį bei gilumą.

Savo talentus Gegužinės scenoje pristatė ir muzikos mokykla – ansambliis „Magija“, Augustas Krasimovas ir Gintarė Jurčiuko-

nytė padovanojo žiūrovams geriausius ir gražiausius kūrinius, stebino savo balsais, talentu ir meile muzikai.

Vaikai ir jaunimas užleido sceną Eišiškėse veikiančiam estradiniams ansambliui „Black Guitars“. Sceną užėmė patyrę atlikėjai, kuriems nereikėjo jokio pristatymo – jų rankose gitaros ir klavišai dirbo emocionaliai, tai buvo dialogas taip atlikėjų ir instrumentų, prie kurių prisidėjo populiaros dainos.

Po roko gaidų į sceną užlipo romų ansambliis „Romany Jagury“. Jų pasirodymas tai ne vien muzika ir šokiai, tai audringa siela, o energija užbūrė žiūrovus ir nepaliko abejingų. Atliekama muzika buvo tokia jausminga, kad atlikėjams teko kartoti dainą.

Taip baigėsi Gegužinės šeiminkų pasirodymai. Tačiau laisvalaikio ir verslo centras pasirūpino, kad šventė tuo nesibaigtų ir pakvietė du kolektyvus, padovanojusius publikai diskotekos nuotaiką – Lenkijos grupę „Spike“ ir Lietuvos grupę „Džentelmenai“.

Ką gi, paskutinę pavasario dieną surengta Gegužinė praūžė! Netrūko geros nuotaikos, malonaus šurmilio ir bendrystės. Iki kitų metų!

X-ASIS FESTIVALIO „AUKSINĖ ŠALČIOS JUOSTA“ SEZONAS

Birželio 14 d. Eišiškių Kristaus žengimo į dangų bažnyčia prisipildė harmonijos, emocijų ir meninio meistriškumo skambesiu. Jų kaltininkas - X tarptautinis chorinės muzikos festivalis „Aukšinė Šalčios juosta“, įtrauktas į Šalčininkų rajono kultūrinių renginių kalendorių.

Festivalis, kurį inicijuoja Šalčininkų kultūros centras, organizuojamas bendradarbiaujant su Šalčininkų rajono savivaldybe ir Eišiškių Kristaus žengimo į dangų parapija. Jubiliejiniame renginyje dalyvavo šešiolika Lietuvos ir Lenkijos chorų, t. y. apie 600 dalyvių, o kiekvienas meno kolektyvas įdėjo į pasirodymą visą širdį. Ir būtent tai yra svarbu, nes chorinė muzika - tai ne tik garsai ir natos, tai bendruomenė, emocijos ir kultūros sielos balsas.

Festivalis subūrė įvairių Lietuvos regionų chorų, o lenkų atlikėjai puikiai papildė šią muzikinę šventę, kartu kurdami spalvingą ir daugiabalsį renginio žemėlapi.

Festivalio dalyviai varžėsi keturiose kategorijose: gausiausia - lygių balsų chorai, suaugusiųjų kameriniai, suaugusiųjų mišrūs ir vaikų chorai.

Lygių balsų chorų kategorijoje pirmasis pasirodė Utenos kultūros centro moterų choras „Sėlija“ - lyriškas ir darnus, lyg Lietuvos ežerų aidas. Šis kolektyvas yra daugelio konkursų ir festivalių laureatas, jo repertuare vyrauja sakralinės muzikos kūriniai ir Lietuvos kompozitorių kūryba. Vilniaus kolegijos merginų choras „Vaidilutės“ atliko dainas su akademinio subtilumo ir sceninės nuotaikos prieskoniu. Tai choras, turintis turtingą pasirodymų geografiją. Balsių bendruomenės choras pristatė kaip vietos energijos ir integracijos atstovas. Jis susikūrė 2019 m., o svarbiausias jo tikslas – dainuoti iš širdies. M. Romerio

universiteto moterų choras - tai profesionalus plataus muzikinio spektro skambesys. Vos dvejus metus gyvuojantis kolektyvas debiutavo Lietuvos dainų šventėje ir reguliariai dalyvauja universiteto renginiuose. Tobulas intonacijas ir šiuolaikinį atlikimą demonstravo Vytauto Didžiojo universiteto kamerinis merginų choras. Per 37 veiklos metus dainininkai surengė daugiau negu 400 koncertų Lietuvoje ir užsienyje. Elektrėnų kultūros centro moterų choras „Eldija“ - moteriškos energijos ir stipraus vokalo kolektyvas, iš pradžių veikęs kaip mišrus choras, o nuo 2018 m. jame dainuoja tik moterys. Subtilumu ir atlikimo tikslumu klausytojus pakerėjo Kaišiadorių moterų choras „Nona“, vienas iš festivalio „Lietuva, kai aš tave tariau“ organizatorius. Biržų kultūros centro moterų choras „Agluona“ pakerėjo lengvu atlikimu ir regioniniu atspalviu. Ši kolektyvas - daugelio Lietuvos konkursų dalyvis, į Eišiškes atvykęs pirmą kartą.

Suaugusiųjų kamerinių chorų grupėje pasirodė trys meno kolektyvai. Kamerinis Santaros klinikų mišrus choras – medicina ir muzika viename. Kolektyvas susibūrė 2018 m., jame gieda medikai ir medicinos darbuotojai, aukojantys savo laisvalaikį muzikai. Komorovo chorinė draugija (Lenkija) pristatė klasikinį stilių ir lenkų chorinę dvasią. Savo repertuare ji turi aštuonias religinės ir patriotinės tematikos koncertines programas. Kito festivalio dalyvio net nereikia pristatyti

– tai dainų ir šokių ansamblio „Solczanie“ choras. Dainininkai pristatė savo geriausias kompozicijas, puikiai atliktas festivalio fone ir sulaukusias šilto priėmimo ir komisijos pripažinimo.

Suaugusiųjų mišrų chorų kategorijoje taip pat varžėsi trys kolektyvai. Žešuvo universiteto akademinis choras (Lenkija) - išdainavo ne tik emocijas, bet ir didįjį festivalio apdovanojimą. Kiekvieno kūrinio atlikimas sulaukė autentiško žiūrovų atgarsio ir širdingų aplodismentų. Nei pridėti, nei atimti. Bravo! Vilniaus arkikatedros jaunimo choras - tai jaunystės ir dvasingumo balsai, perpinti į nepaprastą visumą. Kolektyvo atliekama muzika - nuo grigališkojo choralo iki šiuolaikinės muzikos, nuo liturginių iki pasaulietinių kūrinių. Patirtis ir profesionalumas, kurie sklido kiekviename Olštyno „Collegium Baccalarum“ choro akorde, neatsitiktinai buvo apdovanoti „Aukšinė Šalčios juosta“ šioje kategorijoje.

Festivalyje vaikų chorų kategorijoje pasirodė du kolektyvai: Siedlcų kardinolo Stefano Wyszyńskio pagrindinės mokyklos Nr. 8 choras „Canzona“ (Lenkija), trykštantis vaikiška gaiva ir džiaugsmu, ir Šalčininkų S. Moniuškos menų mokyklos vaikų jaunių choras – mūsų perliukas, įrodęs, jog muzika brandina nuo mažens.

Pagrindinė festivalio organizatorė ir jo širdis - Gražina Zabarauskaitė, Šalčininkų kultūros centro direktorė, neslėpė pasididžiavimo sėkmingu sezonu.

- Festivalis „Aukšinė Šalčios juosta“ kasmet įgauna pagreitį. Tai ne tik prestižinis renginys, tai muzikinė šventė, užimanti svarbią vietą mūsų kultūriniame kalendoriuje. Džiaugiuosi, kad kartu kuriame erdvę, kurioje susitinka muzika ir siela, - pasakė ji, dėkodama Šalčininkų rajono savivaldybei, Šalčininkų kultūros centro darbuotojams, vertinimo komisijai, rėmėjams.

JONINIŲ ŠVENTĖ JAŠIŪNUOSE – TRADICIJŲ IR ŠOKIŲ VAKARAS PRIE MERKIO

Vasariška naktis, gėlių kvapas, Merkio čiurlenimas ir mirguliuojanti laužo šviesa - visa tai dar kartą sukūrė nepakartojamą Joninių šventės atmosferą prie Balinskių dvaro Jašiūnuose. Šventė įvyko birželio 23 dieną. Tradicinis renginys, kasmet sukviečiantis minias vietinių gyventojų ir svečių, vėl sušildė širdis ir sceną - tiek tiesiogine, tiek perkeltine prasme.

Kaip ir liepia senas Joninių paprotys, viskas prasidėjo nuo vainikų pynimo - spalvingi, kvapnūs dalyvių rankų kūriniai papuošė moterų galvas, o kai kurie, pagal tradiciją, išplaukė su Merkio srove. Vėliau atėjo metas iškilmingai uždegti Joninių laužą, kuris nušvietė vakarą ir simboliškai atvėrė vasaros džiaugsmų laiką.

Renginyje dalyvavo Šalčininkų rajono meras Zdzisław Palevič, Jašiūnų seniūnijos seniūnas Zdzisław Mažeiko, savivaldybės tarybos nariai.

Oficialų renginio atidarymą paskelbė rajono šeimininkas Zdzisław Palevič.

- Mieli gyventojai ir svečiai! Ši naktis yra ypatinga - ji mus sujungia su gamta, su tradicijomis, vienus su kitais. Džiaugiuosi, kad kasmet susitinkame čia, prie Merkio, kad kartu puoselėtume gražius papročius ir tiesiog gerai praleistume laiką. Balinskių dvaras ir jo apylinkės – tai ypatinga vieta. Sakoma, kad dar XIX amžiuje Balinskių šeima čia švęsdavo Jonines. Mes tęsiame šią tradiciją, suteikdami jai naują gyvybę ir energiją. Be to, artimiausiu metu planuojame atkurti parką, supantį dvarą, kad ši vieta būtų dar gražesnė, prieinamesnė ir jaukesnė gyventojams bei svečiams. Tai bus erdvė

poilsui, susitikimams, bendruomeniškumui kurti. O šiandien visiems linkiu nepamirštamų akimirkų, daug šypsenu ir smagaus šventimo iki paryčių. Tegul šios nakties liepsna lydi mus visą vasarą, – kalbėjo rajono meras Zdzisław Palevič.

Po šių žodžių nieko neberekėjo raginti linksmintis, juolab kad renginio organizatoriai, Šalčininkų kultūros centras, pasirūpino puikia šventės atmosfera. O scena? Pulsavo gyvybe!

Scenos šeimininkai - dainų ir šokių ansamblis „Znad Mereczanki“ - pristatė jaukią, tradicijomis persmelktą programą. Jaunesni kaimynai iš M. Balinskio gimnazijos - ansamblis „Gromada“ - nustebino šiuolaikiškesniu folkloro perteikimu: buvo dinamiška, spalvinga ir energinga. Publika visus pasirodymus palydėjo gausiais plojimais.

Šokių grupė „Smile“ papuošė sceną šiuolaikiniu šokių ir jaunatviška energija, o dainų ir šokių ansamblio „Solczanie“ jaunimas pristatė simbolinį „Joninių paveikslą“ - inscenizaciją, perteikiančią senovinius ritualus ir tikėjimus, susijusius su Rasų naktimi.

„Art of Music“ dovanojo muzikinę programą, kuri balansavo tarp folkloro ir klasikos, o tiesiai iš Lenkijos atvykęs ansamblis „Kram-

balula“ įnešė galingo folkloro energijos.

Legendinis ir visada jaunas „Rondo“ užbūrė publiką šokiams skirtais hitais – ritmiškai, lengvai ir su žavesiu. Galiausiai prieš diskoteką sceną užvaldė vaikinai iš „Black Biceps“ – sugrojo rokiškai, charizmatiškai, o prie scenos buvo gausu gerbėjų.

Vakaro kulminacija - diskoteka. Nepaisant lietaus, šokių aikštelė sprogo nuo energijos, o minia sukosi iki paskutinio garso. Didžėjai Augustyn ir Tomáš pateikė tokius muzikinius derinius, kad stovėti vietoje buvo tiesiog neįmanoma. Scena virto šviesų ir ritmų sūkurium, kuris sklido virš parko tarsi Joninių laužo ugnelės. Skambėjo 90-ųjų hitai, šiuolaikiniai klubiniai garsai ir net šiek tiek klasikos – kiekvienam šokėjui po kąsnelį. Tik stipriai reikėjo laikyti vainiką, kad jo nepamestum šokių sukuryje.

Ore tvyrojo nakties, ugnies ir džiaugsmo kvapas. Tradicija ir šiuolaikiškumas, muzika ir šokis, bendrystė ir linksmybės – viskas susipynė lyg tie Joninių vainikai.

Joninių naktis 2025 jau tapo istorija. Ji liks nuotraukose ir prisiminimuose. Iki kito vasaros saulėgrįžos vakaro!

Festivalis

MUZIKA JAŠIŪNŲ DVARE 2025

X sezonas

Liepos 6 d.
15 val.

Festivalio pradžios koncertas
„Giesmė M. K. Čiurlioniui – 150“
Ansamblis MUSICA HUMANA
Meno vadovas, solistas ir dirigentas
ROBERTAS BEINARIS (obojus)
Solistai:
DOVILĖ KAZONAITĖ (sopranas)
SONATA ALŠAUSKAITĖ (fortepijonas)
IEVA KUPREVIČIŪTĖ (fleita)
MOTIEJUS BAZARAS (Martenot bangos arba tereminas)
Programoje – lietuvių ir užsienio
kompozitorių kūriniai

Rugpjūčio 3 d.
15 val.

Koncertas „Mugamo virtuozai iš
Ugnies Žemės“
„Sahib Pashazade Duo“
SAHIB PAŞAZADƏ (taras, Azerbaidžanas)
KAMRAN KARIMOV (mušamieji, Azerbaidžanas)
ČIURLIONIO KVARTETAS
DONATAS BAGURSKAS (kontrabosas)
Programoje – tradicinė Azerbaidžano muzika

Liepos 13 d.
15 val.

Koncertas „Tango Pasión de
Buenos Aires“
NOELIA MONCADA (vokalas, Argentina)
NÉSTOR ZARZOSO (fortepijonas, Ispanija)

Rugpjūčio 10 d.
15 val.

Koncertas „Portugališkasis fado“
FRANCISCO MOREIRA (vokalas, Portugalija)
ir grupė

Liepos 20 d.
15 val.

Koncertas „Eine kleine Nachtmusik ir ...“
VARŠUVOS KAMERINĖS OPEROS
SENOVINIŲ INSTRUMENTŲ ORKESTRAS
„MUSICAE ANTIQUAE
COLLEGIUM VARSOVIENSE“
Dirigentas ADAM BANASZAK (Lenkija)
Programoje – W. A. Mozarto ir lenkų kompozitorių W. Kilaro,
H. M. Góreckio, K. Pendereckio kūriniai

Rugpjūčio 17 d.
15 val.

Baigiamasis festivalio koncertas
LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS
ORKESTRAS
Meno vadovas ir dirigentas MODESTAS PITRĖNAS
Solistai:
GAUDAS PAULIUS KRIŠTAPONIS (violončelė)
VIKTOR PALEJ (obojus)
JOANA DAUNYTĖ (arfa)
Programoje – M. K. Čiurlionio, G. Verdi, D. Popperio,
A. Pasculli, C. Saint-Saëno, F. Liszto kūriniai

Liepos 27 d.
15 val.

Fryderyko Chopino kūrinių balsui
ir fortepijonui koncertas
ALDONA BARTNIK (sopranas, Lenkija)
NARUHIKO KAWAGUCHI (fortepijonas, Japonija)
Programoje – F. Chopino kūriniai balsui ir fortepijonui

RENGINIAI
NEMOKAMI!

Festivalio rengėjai:

Festivalį finansuoja:

Varšuvos kamerinės operos senovinių instrumentų orkestras
„Musicae Antiquae Collegium Varsoviense“ koncerto rėmėjas
yra Mazovijos valdijos maršalka

Informacinis rėmėjas:

ISSN 1822 - 122X

ŠALČININKŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS TARYBOS IR ADMINISTRACIJOS INFORMACINIS BIULETENIS

2025 m. gegužė - birželis, Nr. 3 (33), leidžiamas neperiodiškai, tiražas 300 egz.
Adresas: Vilniaus g. 49, LT-17116 Šalčininkai, tel. (0-380) 51 233, www.salcininkai.lt
Redaktorė: Inesa Suchocka, tel. (0-380) 30 167
Maketavo: Zdzislaw Palevič jaunesnysis
Spausdino: „Kriventa“, V. Pietario g. 5-3, Vilnius, www.kriventa.lt

Redakcija pasilieka teisę gautus tekstus redaguoti ir trumpinti. Be redakcijos leidimo
tekstus patinti draudžiama.